

THE TALMUD UNMASKED
THE SECRET RABBINICAL TEACHINGS CONCERNING CHRISTIANS

Talmud zdemaskowany
Tajne rabiniczne nauki o chrześcijanach

I B Pranaitis (ksiądz rzymsko-katolicki)

Z kościelnym *imprimatur*

tłumaczenie Ola Gordon [dzięki zachęce ze strony śp. Elżbiety Gawlas, zm. 21.01.2012 – Wieczny odpoczynek racz Jej dać, Panie. . .]

grafika tutaj <http://www.talmudunmasked.com/>

"Opuszczony przez swoich"

[**Autor, ojciec I B Pranaitis**] – ksiądz rzymsko-katolicki; magister teologii i profesor języka hebrajskiego w Akademii Kościoła Rzymsko-Katolickiego w starym Petersburgu

Petersburg, Drukarnia Cesarskiej Akademii Nauk, 1892

***IMPRIMATUR:**

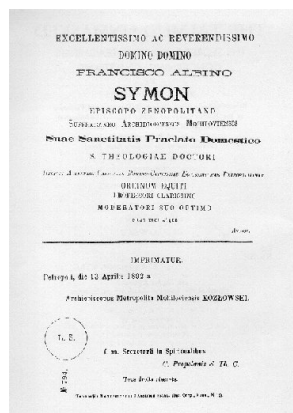
Petersburg, 13 kwietnia 1892

KOZŁOWSKI

ARCYBISKUP METROPOLITA MOHYLEWA

C Propolans, S.Th.C, *Sekretarz*

Wszelkie prawa zastrzeżone

Skan strony książki pokazujący kościelny imprimatur

Spis treści

Wstęp
Od redaktora
Dedykacja autora
Antyfony
Prolog
Opis Talmudu
Lista ksiąg talmudycznych
Źródła

Część I – Nauka talmudyczna o chrześcijanach

Rozdział I: Jezus Chrystus w Talmudzie

Art. 1. Imiona Chrystusa
Art. 2. Życie Chrystusa / Krzyż chrześcijański
Art. 3. Nauki Chrystusa

Rozdział II: Chrześcijanie w Talmudzie

Art. 1. Nazewnictwo chrześcijan
Art. 2. Czego Talmud uczy o chrześcijanach
Art. 3. Religia chrześcijańska

Część II – Nakazy Talmudu wobec chrześcijan

Rozdział I: Chrześcijan należy unikać

Art. 1. Chrześcijanie nie zasługują na relacje z żydami
Art. 2. Chrześcijanie są nieczyści
Art. 3. Chrześcijanie są bałwochwalcami
Art. 4. Chrześcijanie są źli

Rozdział II: Chrześcijan powinno się eksterminować

Art. 1. Chrześcijan należy krzywdzić pośrednio

1. Nie udzielać im pomocy
2. Ingerować w ich pracę
3. Oszukiwać w sprawach prawnych
4. Szkodzić im w rzeczach koniecznych do życia

Art. 2. Chrześcijan należy krzywdzić bezpośrednio

1. Należy zabijać renegatów
2. Apostaci
3. Należy zgładzić księżęta, zwłaszcza Księcia Rzymu (papież)
4. Wszystkich chrześcijan powinno się zabić
5. Zabicie chrześcijanina jest akceptowalną ofiarą dla Boga
6. Niebo obiecane dla tych, którzy zabijają chrześcijan
7. Chrześcijanina można ściąć w najbardziej uroczyste święta
8. Oczekiwany Mesjasz będzie mściwy
9. Żydowskie modlitwy przeciwko chrześcijanom
10. Chrześcijańskie modlitwy za żydów

EPILOG

Łaskawy Czytelniku: W niniejszej pracy zacytowałem tylko bardzo niewiele ksiąg talmudycznych odnoszących się do chrześcijan. Dla zachowania zwięzłości tekstu i oszczędzenia wrażliwej duszy, pominąłem wiele innych, które mogłyby zostać włączone. Ale teksty, które zacytowałem, powinny wystarczyć, żeby wykazać, jak fałszywe są twierdzenia żydów, gdy mówią, że w Talmudzie nie ma nic, co uczy nienawiści i wrogości do chrześcijan.

Jeśli cię to oburzyło, chrześcijański czytelniku, żeby poznać te straszne bluźnierstwa w niniejszej książce, nie kieruj swojego gniewu na mnie. Nie powiedziałem na początku o tym, że miałem opowiedzieć coś przyjemnego, a tylko żeby pokazać czego naprawdę uczy Talmud o chrześcijanach, i nie uważam żebym mógł to zrobić w bardziej odpowiedniej formie.

Ale zdaję sobie sprawę z tego, że jeśli prawda nie jest miła dla każdego, to może być wielu, którzy staną się moimi wrogami za samo świadczenie o prawdzie. I przypominano mi o tym, zarówno przez prawo samego Talmudu, które grozi śmiercią "zdrajcom", a bardziej przez ostrzeżenia tych, którzy doświadczyli działań podejmowanych przez żydów przeciwko tym, którzy ujawniają rzeczy dla nich niekorzystne. Zapowiedzieli, że zginę z rąk żydów. Próbując powstrzymać mnie przed napisaniem tej książki, niektórzy prosili mnie, bym przypomniał sobie o losie profesora Charini, który nagle zginął po tym kiedy podjął się tłumaczenia Talmudu na język lokalny. Inni przypominali mi o losie mnicha Didakusa z Wilna, konwertyty z judaizmu, który został okrutnie zamordowany; jeszcze inni o tych, którzy byli prześladowani za to, że ujawniali tajemnice religii żydowskiej. Jeszcze inni ostrzegali mnie przed niebezpieczeństwem wobec moich bliskich. *"Ale ciebie żydzi zabiją"*, powtarzano mi setki razy.

Książka którą trzymasz w rękach jest najlepszym dowodem na to, że nie zważałem na ostrzeżenia przyjaciół. Uznałem, że nie warto milczeć tylko w zamian za moje bezpieczeństwo, podczas gdy szaleje konflikt między dwoma obozami "semitów" i "antysemitów", z których każdy twierdzi, że walczy o prawdę, a ja wiem, że w żadnym z nich nie ma całej prawdy. Ale cokolwiek mi się wydarzy w wyniku tego co zrobiłem, przyjmę z zadowoleniem. Jestem gotów oddać swoje życie – **NA TO PRZYSZEDŁEM NA ŚWIAT, ABY DAĆ ŚWIADECTWO PRAWDZIE** (J 18:37)

I B PRANAİTIS

OD REDAKTORA

Wielu ludzi dzisiaj jest żywo zainteresowanych tym by dowiedzieć się, czego naprawdę uczy żydowski Talmud o chrześcijanach, i dla dokładnego autentycznego traktatu na ten temat, nie ma potrzeby szukać dalej niż w pracy naukowej ks B Pranaitisa, zdolnego katolickiego teologa i hebraisty, wcześniej pracownika uczelni rzymskokatolickiej, Carskiej Akademii w starym Petersburgu. Jego praca jest po hebrajsku i po łacinie i nosi imprimatur jego kościelnego przełożonego.

Jest to dokładny przekład łacińskiego tekstu o. Pranaitisa, i według nas docenią go ci, których interesuje to co napisał ten wielki uczoney na ten istotny temat, posługując się oryginalnymi źródłami talmudycznymi. O. Pranaitis był jednym z tych "zlikwidowanych" przez Czekę podczas rewolucji bolszewickiej w Rosji.

Wielu czytelników pamięta, że w 1934 roku opublikowaliśmy książkę zatytułowaną "Are These Things So?" [Czy tak wyglądają te sprawy?], o której liczni powiedzieli, że ujawnia wiele nieznanych im rzeczy. Żaden czytelnik mający otwarty umysł mógłby odpowiedzieć przecząco na to tytułowe pytanie. Uważamy, że niniejsza praca stanowi kontynuację naszej poprzedniej książki, i że pokazuje, że te rzeczy "tak wyglądają". Ta praca została starannie przetłumaczona i zredagowana, i zda egzamin uczoności, i dlatego zdobędzie szacunek amerykańskiego narodu. Departament Wywiadu sił obronnych każdego kraju musi dostarczyć dokładnej informacji, jeśli mamy uniknąć klęski.

Ta książka jest wydana przez kogoś, kto ośmielił się włączyć światło rozgłosu w innych publikacjach. Z zainteresowaniem będziemy obserwować reakcje, które pokażą się po jej opublikowaniu, i ośmielamy się sugerować, żeby krytycy byli ostrożni, by udokumentowali swoje opinie, tak jak zrobiono z faktami przedstawionymi w niniejszym dokumencie.

DEDYKACJA AUTORA

Ekscelencjo:

W celu wynagrodzenia w pewnym stopniu Waszej wielkiej życzliwości wobec mnie, dowodów której doświadczałem tak często i na tak wiele sposobów, zdecydowałem Tobie poświęcić tę książeczkę. Jest niewielkich rozmiarów, ale została przygotowana z największą starannością i trudem, i mam nadzieję, że nie pogardzisz nią, bo jest to pierwszy owoc pracy kogoś, kogo kiedyś z taką przyjemnością formowałeś pierwszymi owocami swojej pracy jako rektor tej Akademii.

Dlatego błagam Waszą Ekszelencję by pobłogosławił tej pracy, którą właśnie ukończyłem, żeby mogła zrealizować cel, w jakim została napisana. Pobłogosław także mnie, bym wkrótce mógł zakończyć większe dzieła dla chwały Bożej i honoru i promocji naszej Alma Mater, którą rządziłeś przez osiem lat, i której jesteś największą ozdobą.

Niech te strony dla Waszej Ekszelencji będą dowodem mojej ciągłej i szczerzej miłości i wdzięczności.

Oddany uczeń Waszej Ekszelencji,

IUSTINUS BONAVENTURA PRANAİTIS

ANTYFONA

"Niech nasze pisma otworzą się dla wszystkich narodów. Niech zobaczą jaki jest nasz kodeks moralny! Nie musimy się obawiać tego testu, bo mamy czyste serce i czystego ducha. Niech narody badają siedliska dzieci Izraela, i niech z własnej woli przekonają się sami jacy są naprawdę! A wtedy na pewno zawołają do Balaama, kiedy wyszedł by pobłogosławić Izrael: 'Jak piękne są wasze namioty, O Izrael: jak piękne twoje mieszkania!' (1)

"W stosunku do nie-żydów, religia żydowska jest najbardziej tolerancyjna ze wszystkich religii na świecie. . . Nakazów dawnych rabinów, choć są wrogie względem pogan, w żaden sposób nie można stosować wobec chrześcijan". (2)

"Można cytować całe serie opinii zawartych pismach najwyższych władz rabinicznych, żeby udowodnić, że ci nauczyciele zaszczepili we własnym narodzie wielką miłość i szacunek dla chrześcijan, żeby mógł na chrześcijan, którzy wierzą w prawdziwego Boga, patrzeć jak na braci, i modlić się za nich". (3)

"Dlatego oświadczamy, że Talmud nie zawiera żadnej wrogości wobec chrześcijan". (4)

(1) J. Singer: *Should the Jews become Christians?* [Czy żydzi powinni stać się chrześcijanami?] s.6. Wiedeń, 1884.

(2) Daniel Chwolson: *Do Jews use Christian Blood?* [Czy Żydzi używają chrześcijańską krew?] s. 11, 12, Petersburg, 1879.

(3) Polskie czasopismo *Izraelita* (Warszawa) Nr 48, s. 459c, 1891.

(4) Dr A. Jellenek: *Gegen die Antisemiten* [Przeciwko antysemitom] s. 9, Wiedeń, 1882.

PROLOG

Wielu ludzi, których interesuje kwestia żydowska, mają zwyczaj pytać, czy jest coś czy nie ma w Talmudzie, co nie jest piękne i wzniosłe, i całkowicie pozbawione czegoś takiego jak nienawiść chrześcijan. Pomieszenie opinii w tej sprawie jest tak wielkie, że słuchając tych, którzy tak mądrze o tym twierdzą, można by pomyśleć, że dyskutowali o bardzo starej i odległej rasie ludzi, a nie o ludziach z Izraela, którzy żyją wśród nas zgodnie z niezmiennym kodeksem moralnym, w którym religijne i społeczne życie żydów było regulowane do dnia dzisiejszego.

Wobec tego ja zobowiązałem się pokazać, czego naprawdę uczy Talmud o chrześcijanach, a tym samym spełnić życzenia tych, którzy pragną dowiedzieć się o tej doktrynie z autentycznych oryginalnych źródeł. W tym celu przetłumaczyłem najbardziej znane księgi talmudyczne odnoszące się do chrześcijan, i ułożyłem te źródła w takiej kolejności, aby wydobyć wyraźny obraz chrześcijanina przedstawiany żydom przez Talmud.

Żeby nie oskarżono mnie o korzystanie z uszkodzonego tekstu Talmudu, lub nie interpretowanego prawidłowo, jak to zwykle w przypadku tych, którzy starali się ujawniać tajne żydowskie nauki, tekst hebrajski umieściłem naprzeciwko łacińskiego. (5)

(5) W tej książce pominięto tekst hebrajski – *Tłumacz*

Całość podzieliłem na dwie części: pierwsza zajmuje się naukami Talmudu o chrześcijanach, a druga zasadami jakie mają stosować żydzi żyjący wśród chrześcijan.

Poprzedzam je krótką dyskusją o samym Talmudzie w następującym rozdziale.

OPIS TALMUDU

Nazwa TALMUD pochodzi od wyrazu LAMUD – *nauczany*, i oznacza *Nauczanie*. Według metonimii ma to oznaczać książkę, która zawiera nauczanie, a której nauka nazywa się Talmud, czyli książka doktrynalna, która jako jedyna w pełni wyłuszcza i wyjaśnia całą wiedzę i nauczanie żydowskiego narodu.

Jeśli chodzi o pochodzenie Talmudu, za jego pierwszego autora rabini (6) uważają Mojżesza. Twierdzą, że oprócz prawa spisanego, otrzymanego przez Mojżesza od Boga na górze Synaj na kamiennej tablicy, nazywanej *Torah Schebiktab*, otrzymał również jego interpretację, lub prawo werbalne, nazywane *Torah Shebeal Peh*. Mówią, że taki jest powód dlaczego Mojżesz tak długo przebywał na górze, kiedy Bóg mógł mu je przekazać pewnego dnia w formie prawa pisanego. (7)

(6) por. rabin Levi w *Berakhoth*, fol. 5a; rabin lochanan w *Megillah*, f.19b.

(7) Żeby to udowodnić, wskazują na *Księgę Wyjścia* 24:12: "Pan rzekł do Mojżesza: "Wstąp do Mnie na górę i pozostań tam, a dam ci tablice kamienne, Prawo i przykazania, które napisałem, aby ich pouczyć". Twierdzą, że wyrażenie "kamienne tablice" oznaczają dziesięć przykazań, że "prawo" znaczy Pięcioksiąg, "przykazania" oznaczają *Mischnah*; "które napisałem" proroków i hagiografów; a "aby ich pouczyć" *Gemarah* por. *Berakhoth*, fol. 5a.

Mówi się, że Mojżesz przekazał to werbalne prawo Jozua; ten z kolei 70 mędrcom; mędracy prorokom, a prorocy wielkiej synagodze. Mówi się, że później przekazywano je kolejno pewnym rabinom, dotąd aż nie można było zachowywać go w formie werbalnej.

Cokolwiek mówi się o tej historii rabinów, wiadomo jest tyle, że przed urodzeniem Chrystusa, w Palestynie istniały szkoły, w których nauczano świętej literatury. Komentarze doktorów prawa zapisywano na wykresach i listach jako przydatne do zapamiętania, a te, kiedy zebrane razem, tworzyły początki żydowskiego Talmudu.

W II wieku po Chrystusie, rabin Jehuda, który ze względu na świętość życia nazywany był Świętym i Księciem, zdając sobie sprawę z tego, że uczenie żydów słabło, że ich prawo werbalne gubiono, i że lud żydowski był rozproszony, był pierwszym który rozważał sposoby i metody odbudowy i zachowania ich prawa werbalnego. Zebrał od nich wszystkie listy i wykresy i z nich zrobił księgę zwaną *Sepher Mischnaioth*, lub *Mischnah - Deuterosis*, lub prawo wtórne. Podzielił ją na 6 części, każdą z nich na wiele rozdziałów. Zajmiemy się nimi później.

Mischnah stanowi podstawę i główną część Talmudu. Księga ta została wszędzie przyjęta przez żydów i była uznawana za autentyczny kodeks prawny. Wyjaśniano ją na ich akademiach w Babilonie – w Surze, Pumbaditha i Nehardea, i w ich akademiach w Palestynie – w Tiberias, Jamnia i Lydda.

Ze zwiększaniem się liczby interpretacji na przestrzeni wieków, zapisywano dysputy i decyzje doktorów prawa dotyczące *Mischnah*, i te pisma stanowiły kolejną część Talmudu zwaną *Gemarah*.

Te dwie części są tak rozmieszczone w całym Talmudzie, że *Mischnah* służy głównie jako rodzaj tekstu prawnego, po niej następuje *Gemarah* jako analiza różnych opinii prowadzących do konkretnych decyzji.

Ale nie wszystkie nakazy *Mischnah* dyskutowano w żydowskich szkołach. Nie komentowano tych, których zastosowanie unieważniło zniszczenie świątyni, i tych których przestrzeganie możliwe było tylko na Ziemi Świętej. Ich wyjaśnienie pozostawiono do przyścia Eliasza i Mesjasza. Z tego powodu w *Gemarah* brakuje niektórych części zapisanych w *Mischnah*.

Mischnah rabina Jehudy, szkoły w Palestynie i Babilonii interpretowały własnymi metodami, i w ten sposób powstała podwójna *Gemarah* – wersje jerozolimskie i babilońska. Autorem jerozolimskiej wersji był rabin Jochanan, przez 80 lat szef jerozolimskiej synagogi. Napisał 39 rozdziałów komentarzy do *Mischnah*, które ukończył w roku 230.

Babilońska *Gemarah* nie została zebrana przez jednego człowieka, ani w jednym czasie. Rabin Aschi rozpoczął ją w roku 327 i pracował nad nią przez 60 lat. Po nim pracował nad nią rabin Maremar około roku 427, a została ukończona przez rabina Abina około roku 500. Babilońska *Gemarah* składa się z 36 rozdziałów interpretacji.

Podwójna *Gemarah*, razem z *Mischnah*, tworzą podwójny Talmud: wersję jerozolimską, która ze względu na swoją krótkość i niejasność, nie jest często używana; i wersję babilońską, najbardziej szanowaną przez Żydów w każdym czasie.

Po *Gemarah* następują dodatki zwane *Tosephoth*.⁽⁸⁾ To dlatego rabin Chaia najpierw wzorował swoje opinie na *Mischnaioth*. Razem z rabinem Uschaia byli pierwszymi, którzy wyjaśniali tę książkę publicznie w szkołach. Komentarze o *Mischnah*, dokonane przez doktorów poza szkołami, nazwano *Baraiethoth*,⁽⁹⁾ lub opiniami zewnętrznymi.

⁽⁸⁾ od *Tosepheth*, lub *Tosiphtha*, oznacza dodatek.

⁽⁹⁾ od *Baria*, zewnętrzny, lub *Baraietha*, nauczanie zewnętrzne.

Komentarze te były kolejno uzupełniane innymi decyzjami zwanymi *Piske Tosephoth*, krótkimi tezami i prostymi zasadami.

Przez prawie 500 lat od zakończenia prac nad Talmudem babilońskim, badanie literatury zostało bardzo utrudnione, częściowo z powodu publicznych nieszczęść i częściowo z powodu braku porozumienia wśród uczonych. Ale w XI wieku inni dopisali kolejne dodatki do Talmudu. Głównymi były *Tosephoth* rabina Aschera.

Oprócz tych powstały *Perusch* rabina Mojsze ben Maimona, w skrócie zwanego przez Żydów Rambam, przez chrześcijan Maimonides, i przez rabina Schelomo, Iarchi lub Raschi.

W ten sposób *Mischnah*, *Gemarah* i *Tosephoth*, marginalne notatki rabina Aschera, *Piske Tosephoth* i *Perusch Hamischnaioth* Maimonidesa, wszystkie zebrane w całość, stanowią ogromne dzieło zwane Talmudem.

LISTA KSIĄG TALMUDYCZNYCH

Talmud składa się z sześciu głównych ksiąg:

- I. ZERAIM: dotyczy nasion. Zajmuje się nasionami, owocami, ziołami, drzewami; publicznym i domowym wykorzystywaniem owoców, różnych nasion itd.
- II. MOED: dotyczy świąt. Zajmuje się czasem rozpoczynania, zakończenia i obchodzenia szabatu i innych świąt
- III. NASCHIM: dotyczy kobiet. Zajmuje się małżeństwami i rozwodami kobiet, ich obowiązkami, relacjami, chorobami itd.
- IV. NEZIKIN: dotyczy szkód. Zajmuje się szkodami doznawanymi przez ludzi i zwierzęta, karami i odszkodowaniami.
- V. KODASCHIM: dotyczy świętości. Zajmuje się składaniem ofiar i innymi świętymi obrzędami.

VI. TOHOROTH: dotyczy oczyszczania. Zajmuje się kwestiami zabrudzenia i czyszczenia naczyń, pościeli i innych rzeczy.

Każda z tych sześciu części, nazywanych przez Żydów *Schishah Sedarim* – sześć nakazów lub rozporządzeń – podzielona jest na księgi lub traktaty, zwane *Massiktoth*, a księgi na rozdziały lub *Perakim*. (10)

(10) od *Seder* = nakaz; *Massekhet* = droga; *Perek* = głowa.

* * * * *

I. ZERAIM. Składa się z 11 ksiąg lub *Masechtoth*

1. BERAKHOT – Błogosławieństwa i modlitwy. Zasady liturgiczne.
2. PEAH – Narożnik pola. Narożniki i pokłosie pola. . . oliwki i winogrona należy zostawiać dla biednych.
3. DEMAI - Rzeczy budzące wątpliwości. Czy należy płacić od nich dziesięciny, czy nie.
4. KILAIM - Mieszanki. Różne mieszanki nasion.
5. SCHEBIITH - Siódma. Zajmuje się rokiem szabatomym.
6. TERUMOTH – Ofiary i obłacje. [The Heave] ofiary dla kapłanów.
7. MAASEROTH – Dziesięciny dawane lewitom.
8. MAASER SCHENI – Druga dziesięcina.
9. CHALLAH – Ciasto, porcja dla kapłanów.
10. ORLAH - Nieobrzezani. Owoce drzewa w pierwszych 3 latach od posadzenia.
11. BIKKURIM – Pierwsze owoce przynoszone do świątyni.

II. MOED. Składa się z 12 ksiąg lub *Masechtoth*

1. SCHABBATH – Szabat. Czynności zakazane w tym dniu.
2. ERUBHIN – Połączenia. Nakazy dotyczące żywności w przeddzień szabatu.
3. PESACHIM – Pascha. Prawa odnoszące się do Święta Paschy i Paschalnego Baranka
4. SCHEKALIM – Szekel. Wielkość i waga szekla.
5. IOMA - Dzień Pojednania. Nakazy dotyczące tego dnia.
6. SUKKAH – Namiot. Nakazy dotyczące Święta Namiotów.
7. BETSAH – Jajko w dniu święta. Nakazy dotyczące czynności zezwolonych i zakazanych tego dnia.
8. ROSCH HASCHANAH – Nowy Rok.
9. TAANITH – Posty. Publiczne posty.
10. MEGILLAH – Zwój. Czytanie Księgi Estery. Opis święta Purim.
11. MOED KATON – Mniejsze święta. Prawa dotyczące dni między pierwszym i ostatnim dniem *Pesach* i *Succhoth*.
12. CHAGIGAH – Porównanie obrzędów trzech świąt: *Pesach*, *Sukchoth* i Namiotów.

III. NASCHIM. Składa się z 7 ksiąg lub *Masechtoth*.

1. JEBBAMOTH – Bratowe. Małżeństwo z wdową po bracie (lewirat).
2. KETHUBOTH – Akt małżeństwa. Wiano i rozliczenia małżeńskie.
3. KIDDUSCHIN – Zaręczyny.
4. GITTIN – Broszura na temat rozwodu.
5. NEDARIM – Przyrzeczenia. Przyrzeczenia i ich unieważnianie.
6. NAZIR - Nazarite. Prawa dotyczące nazaritów i tych, którzy separują się od świata i oddają się Bogu.
7. SOTAH - Kobieta podejrzana o cudzołóstwo.

IV. NEZIKIN. Składa się z 10 ksiąg lub *Masechtoth*.

1. BABA KAMA – Pierwsza brama. Szkody i krzywdy i ich naprawa
2. BABA METSIA – Środkowa brama. Prawa dotyczące znalezionej mienia, depozytów, kupna i sprzedaży, pożyczek, wynajmu i zatrudnienia.
3. BABA BATHRA – Ostatnia brama. Prawa dotyczące nieruchomości i handlu, w większości w oparciu o prawie tradycyjnym. Dziedziczna sukcesja.
4. SANHEDRIN – Sądy. Sądy i ich procedowanie, kara śmierci.
5. MAKKOTH – Paski. 40 pasków (mniej jeden) nakładane na przestępców.
6. SCHEBUOTH – Przysięgi. Rodzaje przysięg.

7. EDAIOTH - Oświadczenia. Zbiór tradycyjnych praw i decyzji zebranych z oświadczeń wybitnych nauczycieli.

8. HORAIOTH – Decyzje. Wyroki sędziów i karanie przestępców.

9. ABHODAH ZARAH – Bałwochwalstwo.

10. ABHOTH – Ojcowie. Prawa ojców. Zwana także PIRKE ABHOTH.

V. KODASCHIM. Składa się z 11 ksiąg lub *Masechtoth*.

1. ZEBBACHIM – Składanie ofiar. Ofiary ze zwierząt i sposób ich składania.

2. CHULIN – Rzeczy bluźniercze. Tradycyjny sposób zabijania zwierząt do normalnego użycia.

3. MENACHOTH – Mięso – ofiary. Ofiary z mięsa i napojów.

4. BEKHOROTH – Pierworodny. Prawa dotyczące pierwszego urodzonego człowieka i zwierzęcia.

5. ERAKHIN – Szacunki. Sposób w którym osoby poświęcone Bogu przez ślubowanie są prawnie oceniane w celu ich wykupienia [?]

6. TEMURAH – Wymiana. Prawa dotyczące wymiany rzeczy uświęconych.

7. MEILAH – Zadośćuczynienie i świętokradztwo. Grzechy naruszające lub profanujące święte rzeczy

8. KERITHUTH – Ekscyzje. Grzechy podlegające karze ekscyzji, ich ekspiacja przez ofiary.

9. TAMID – Codzienna ofiara. Opis nabożeństw w świątyni związanych z codziennymi porannymi i wieczornymi ofiarami.

10. MIDDOTH – Wymiary, Opis wymiarów i całej świątyni.

11. KINNIM – Ptasie gniazda. Ofiary składane z ptactwa, ofiary biednych itd.

VI. TOHOROTH. Składa się z 12 ksiąg *Masechtoth*.

1. KELIM – Naczynia. Rytualne czyszczenie domowych naczyń, ubrań itd.

2. OHOLOTH – Namioty. Namioty i domy, ich zanieczyszczenie i czyszczenie.

3. NEGAIM – Plagi. Prawa dotyczące trądu.

4. PARAH – Jałówka. Prawa dotyczące czerwonej jałówki i wykorzystanie popiołów z niej do oczyszczania nieczystego.

5. TOHOROTH - Zanieczyszczenia. Mniejsze stopnie zanieczyszczeń trwające tylko do zachodu słońca.

6. MIKVAOTH – Studnie. Warunki do spełnienia w celu oczyszczenia studni i zbiorników wodnych przeznaczonych do puryfikacji.

7. NIDDAH - Menstruacja. Legalne zanieczyszczenia powstałe na skutek pewnych stanów kobiety.

8. MAKSCHIRIN – Przygotowania. Traktowanie płynów przygotowujących i usuwających nasiona i owoce do otrzymania rytualnej nieczystości.

9. ZABHIM – Nocne polucje i rzeżączka. Nieczystość powstała w wyniku takich wydzielin.

10. TEBHUL IOM – Codzienne mycie.

11. IADAIM - Ręce. Rytualna nieczystość rąk, zgodnie z tradycyjnym prawem, i ich puryfikacja.

12. OKETSIN – Szypułki / ogonki owoców. One wraz ze skorupami owoców dają rytualną nieczystość.

Cały Talmud składa się z 63 ksiąg i 524 rozdziałów.

Dodane to tego są 4 krótkie traktaty, nie włączone do całości Talmudu. Dodali je późniejsi pisarze i interpretatorzy.

W skład traktatów wchodzi:

MASSEKHETH SOPHERIM – Traktat uczonych w piśmie. O sposobie pisania ksiąg prawa. Ma 21 rozdziałów.

EBHEL RABBETI - Obszerny traktat o żałobie. Ma 14 rozdziałów.

KALLAH – Panna młoda. O nabyciu panny młodej, jej ozdobach i innych rzeczach jej dotyczących. Ma 1 rozdział.

MASSEKHETH DEREKH ERETS – Sposób życia. Podzielony na RABBAH – części główne i ZUTA – części mniejsze. Ma 16 rozdziałów. Na końcu dodany jest specjalny rozdział – PEREK SHALOM – o pokoju.

Ponieważ Talmud był tak obszerną i nieuporządkowaną pracą, powstała potrzeba posiadania kompendium, które ułatwiałoby jego studiowanie. Dlatego rabin Isaac ben Jacob Alphassi, w 1032 roku, opublikował Krótszy Talmud i nazwał go *Halakhoth* – Konstytucje. Pomiął wszystkie długie dyskusje i zachował tylko te części, które dotyczyły praktycznych rzeczy w życiu. Ale ponieważ ta praca nie była jeszcze uporządkowana, nie przypisywano jej dużej wartości.

Pierwszym który wydał dobrze zorganizowaną pracę o prawie żydowskim był Maimonides, nazywany "Orłem synagogi". W 1180 roku stworzył swoją celebrowaną pracę *Mischhah Torah* – Powtarzanie prawa, zwaną także *Iad Chazakah* – Silna ręka. Składa się z 4 części czy tomów i 14 ksiąg, i zawiera cały Talmud. Maimonides włączył również dużo dyskusji filozoficznych i usiłował wprowadzić wiele własnych praw. Z tego powodu został ekskomunikowany przez swój lud i skazany na śmierć. Uciekł do Egiptu i zmarł w roku 1205.

Pomimo to, z czasem wartość jego pracy rosła, i przez pewien czas jego okrojona wersja żydzi traktowali z największym szacunkiem. Jej wadą jest to, że zawiera wiele praw, które nie miały żadnej wartości po zniszczeniu świątyni.

Wydanie pracy Maimonidesa, skrócone o wszystkie innowacje filozoficzne i wszystkie stare, bezużyteczne prawa, ukazało się w roku 1340, w ścisłej zgodzie z ideami rabinów, pod redakcją Jacoba ben Aschera, które nazwano *Arbaa Turim* – Cztery nakazy, a są to:

- I. ORACH CHAILIM: Nasienie życia, codzienne życie w domu i w synagodze.
- II. IORE DEAH: Uczy o żywności, puryfikacji i innych prawach religijnych.
- III. CHOSCHEN HAMMISCHPAT: Prywatne opinie o prawach obywatelskich i karnych.
- IV. EBHEN HAEZER: Skała pomocy, o prawach małżeńskich.

Ponieważ Alphasi, Maimonides i Jacob ben Ascher nie byli zgodni w wielu punktach, co dawało powód do tworzenia nowych interpretacji tego samego prawa, była wielka potrzeba księgi, która zawierałaby krótkie, zwięzłe rozwiązania kontrowersji, i która dawałaby ludowi żydowskiemu księgę prawa zasługującą na tę nazwę.

Joseph Karo, rabin z Palestyny (1488-1577), spełnił tę potrzebę swoim celebrowanym komentarzem o *Arbaa Turim*, który nazwał *Schulchan Arukh* – Przygotowany stół. Ale ponieważ zwyczaje wschodnich żydów bardzo się różniły od tych zachodnich, to nawet *Schulchan Arukh* Josepha Karo nie zadowalała wszystkich żydów. I dlatego rabin Mosze Isserles napisał komentarz do *Schulchan Arukh*, zatytułowany *Darkhe Mosche* – Sposób Mojżesza, który został zaakceptowany na Zachodzie tak samo jak praca Josepha Karo na Wschodzie.

Obecnie *Schulchan Arukh* uważana jest za obowiązujący Kodeks Prawa Żydów, i używają jej głównie do nauki. (11) Wiele komentarzy napisano do każdej części tej księgi.

(11) Talmud ma taką samą wartość dla współczesnych Żydów, jak prace ojców Kościoła dla chrześcijan. *Schulchan Arukh* odpowiada naszemu Kompendium Teologii.

Należy zauważyć, że ta praca zawsze uważana była przez żydów za świętą. Zawsze uważali ją, i nadal uważają, za ważniejszą niż Pisma Święte. Sam Talmud bardzo wyraźnie to pokazuje.

W traktacie *Babha Metsia* 33a, czytamy:

"Ci którzy poświęcają się czytaniu Biblii przejawiają pewne zalety, ale niewiele; ci którzy studiują *Mischnah* przejawiają zalety, za które otrzymają nagrodę; zaś ci którzy sami studiują *Gemarah*, przejawiają najwyższe zalety".

Podobnie w traktacie *Spherim* XV, 7, 13b:

"Pismo Święte jest jak woda, *Mischnah* jak wino, a *Gemarah* jak aromatyczne wino.

Poniżej dobrze znana i wysoko ceniona opinia napisana przez rabinów:

"Synu, zważaj na słowa uczonych w Piśmie, a nie na słowa prawa". (12)

(12) por. Erubhin, f. 21b

Powód tego jest w traktacie *Sanhedrin* X, 3, f.88b:

"Kto uchybia słowom uczonych w Piśmie, grzeszy bardziej niż ten kto uchybia słowom prawa".

Również w przypadku występowania różnic opinii między prawem i doktorami, obie należy uznawać za słowa Pana Boga.

W traktacie *Erubhin*, f.13b, w którym mówi się, że istniała różnica opinii między dwiema szkołami Hillel i Schamai, wniosek jest następujący:

"Słowa obu są słowami żywego Boga".

W księdze *Mizbeach*, (13) cap. V, czytamy następującą opinię:

"Nie ma nic wyższego od Talmudu".

(13) cf. Joan. Buxtorf, *Recensio operis Talmud*, s. 225.

Współcześni obrońcy Talmudu wyrażają się o nim prawie w ten sam sposób. (14)

(14) cf. *Talmud Babli*, Traktat. *Berachoth*, Berlin edit., 1842. Pref. s. 8.

Co chrześcijanie myśleli o Talmudzie jest pokazane w wielu wydanych na ten temat edyktach i dekretach, poprzez które najwyżsi władcy Kościoła i państwa go zakazywali, i ten święty Wtórny Kodeks Prawa żydów skazywali na ogień.

W roku 553 cesarz Justynian zakazał szerzenie ksiąg talmudycznych w całym Imperium Rzymskim. (15) W XIII wieku "Papież Grzegorz IX i Innocenty IV potępili je jako zawierające każdy rodzaj podłości i bluźnierstwa przeciwko prawdzie Kościoła, i nakazywali ich spalenie, gdyż one szerzą wiele strasznych herezji". (16)

(15) por. *Authenticae Constitutiones*, Novella 146.

(16) por. *Corp. iuris can. VII Decretal, lib. V, Tit.IV, cap.1*.

Później zostały potępione przez wielu innych rzymskich papieży – Juliusza III, Pawła IV, Piusa VI, Piusa V, Grzegorza XIII, Klemensa VIII, Aleksandra VII, Benedykta XIV i innych, którzy wydali nowe Indeksy Zakazanych Książek, zgodnie z nakazami Ojców Soboru w Trent, a nawet w naszych czasach. (17)

(17) W najnowszym wydaniu tego *Index Expurgatorius* "z nakazu papieża Leona XIII obecnie zarządzającego Kościołem Chrystusa", wydanego w 1887 roku, "Talmud i inne żydowskie księgi" zostają zakazane jak następuje: "Chociaż w Indeksie wydanym przez papieża Piusa IV, żydowski Talmud ze swoimi słownikami, przypisami, interpretacjami i wyjaśnieniami został zakazany; ale jeśli opublikowany bez nazwy Talmud i bez jego podłych kalumnii przeciwko wierze chrześcijańskiej, może być tolerowany, jednak papież Klemens VIII w swojej Konstytucji przeciwko bezbożnym pismom i żydowskim księgom, opublikowanej w Rzymie w 1592 AD. . . opisał i potępił je: jego zamiarem nie było pozwolenie czy tolerowanie ich nawet pod powyższymi warunkami; bo wyraźnie i szczególnie oświadczył i życzył sobie, żeby bezbożne talmudyczne, kabalistyczne i inne nikczemne księgi żydów, zostały całkowicie potępione, i że muszą na zawsze być potępione i zakazane, i że jego Konstytucja o tych księgach musi być przestrzegana ciągle i nienaruszenie".

Najnowszą próbę wytępienia ksiąg talmudycznych podjął w roku 1510 cesarz Maksymilian, który naciskany przez żyda konwertytę Johannusa Pfefferkorna, nakazał, by żydowskie księgi skonfiskowano i przekazano uniwersytetom w celu ich zbadania. To wywołało słynną kontrowersję "reuchliniańską", od nazwiska Reuchlina, doradcy hrabiego Wirtembergii, który bronił pewnych części Talmudu. Popierali go szanowani humaniści: Erazm z Rotterdamu, Ulrich Hutten, Aegidius z Viterbo i inni. Ta kontrowersja szalała w całej Europie. Po długich obradach uniwersytety Erfort, Moguncja, Leuwen i Paryż, oskarżyły Reuchlina o to, że był żydowskim propagandystą; ale główny inkwizytor Dominus Hoogstraten oskarżył go o zdeprawowaną herezję i wezwał go przed sąd. W końcu sprawa doszła do Rzymu i tam sędziowie w roku 1516 stanęli po stronie Reuchlina. Proces zamknął papież Leon X, który nakazał obu stronom milczenie, bez podania żadnej definitywnej decyzji w tej sprawie. W ten sposób ani Reuchlin nie został uznany za niewinnego, ani Talmudu nie skazano na spalenie.

[Jeśli chodzi o postawę Kościoła Katolickiego wobec Żydów, zobacz Appendix na końcu książki: "Jak papież traktowali Żydów".]

Na początku XVI wieku, kiedy spokój Kościoła został przerwany przez nowe religie, żydzi zaczęli otwarcie dystrybuować Talmud, z pomocą wynalezionej wtedy sztuki drukarskiej. Pierwsze drukowane wydanie całego Talmudu zawierające bluźnierstwa przeciwko religii chrześcijańskiej (18), ukazało się w Wenecji w

roku 1520 (19). I prawie wszystkie księgi żydowskie opublikowane w tamtym stuleciu, co było dla nich korzystne, są w całości i autentyczne.

(18) Przykładowe wydanie składające się z 12 tomów można zobaczyć w Imperial Hall Biblioteki Wiedeńskiej, z której zrobiono wiele kopii.

(19) Żydzi mają zwyczaj pokazywać triumfalnie na fakt, że to w tym samym roku Martin Luter spalił bullę papieża Leona X por. artykuł Em Deitsch w Quarterly Review październiku 1867, pt. "What is the Talmud"? [Co to jest Talmud?]

Pod koniec XVI wieku i na początku XVII, kiedy wielu słynnych ludzi podjęło się pilnych studiów Talmudu, żydzi, z uwagi na swoje bezpieczeństwo, zaczęli usuwać te części Talmudu, które były wręcz wrogie wobec chrześcijan. Dlatego opublikowany w roku 1578 Talmud był w wielu miejscach okaleczony.

I na synodzie w Polsce w roku 1631 rabini z Niemiec i innych krajów zdecydowali, że nie będzie publikowane nic co mogłoby rozgniewać chrześcijan i wywołać prześladowania Izraela. Z tego powodu są oznaki, że w żydowskich księgach opublikowanych w kolejnym stuleciu i później brakuje wiele rzeczy. Rabini wyjaśniają z pamięci co te rzeczy oznaczają, gdyż posiadają prawdziwe księgi rzadko widziane przez chrześcijan.

Ale później publikowano żydowskie księgi z nielicznymi okaleczeniami w Holandii, gdzie mieszkali żydzi wypędzeni z Hiszpanii, i gdzie ich serdecznie przywitano. Wydany tam w latach 1644-48 Talmud jest niemal podobny do weneckiego wydania (20).

(20) Drukowany małą czcionką, w dużej quarto. Należy zauważyć, że niemal wszystkie wydania Talmudu mają taką samą liczbę tomów i taki sam układ tekstu. Wielkość ksiąg zależy od wielkości użytej czcionki.

Najnowszym sposobem wynalezionym w celu oszukania cenzury było umieszczanie wyrazu *haiah* (był, było) w autentycznym tekście, żeby jakby pokazać, iż dany tekst powinien być zamieszczony w tym miejscu (21). Ale robiąc to czyścili tylko jakby zewnętrzną stronę filizanki. Bo w wielu miejscach pokazują co mają na myśli, np. wyrazy *gam attah* = "nawet teraz", tj. "to prawo obowiązuje", *aphilu bazzeman hazzeh* = "nawet do chwili obecnej", tj. "to prawo obowiązuje" itp (22).

(21) Przykład tego: *Schulchan Arukh*, część starego weneckiego wydania z 1594 roku mówi: "Co do tych którzy czczą gwiazdy i planety, kiedy nie ma wojny między nimi i nami. . . nie zostaną uwolnieni" itd. W tym samym miejscu w wydaniu wileńskim z 1873 roku czytamy: "Co do bałwochwalców siedmiu osób, w czasie kiedy nie BYŁO [*haiah*] wojny między nimi i nami. . . nie zostaną uwolnieni" itd.

(22) por. *Choschen ham.* 338,10; *lore deah*, 159, 1, itd.

* * * * *

Należy dodać kilka uwag na temat innej bardzo dobrze znanej żydowskiej księgi zwanej ZOHAR.

Według niektórych rabinów, Mojżesz, po otrzymaniu instrukcji w interpretacji prawa na górze Synaj, nie przekazał tej informacji Jozua ani starszym, lecz Aaronowi, Aaron Eleazerowi itd., aż do czasu kiedy werbalne nauki spisano w księdze zwanej ZOHAR, od imienia ZEHAR = jaśnieć, objawiać. Jest to ilustracja ksiąg Mojżesza, komentarz do Pięcioksięgu.

Za jej autora uważa się rabina Szimeona ben Jochai, ucznia rabina Akiby, który 50 lat po zniszczeniu świątyni zakończył życie jako męczennik około 120 AD w wojnie Hadriana z żydami. Ale ponieważ w księdze występują imiona osób żyjących wiele wieków po wskazanym roku, i ponieważ ani Rambam (rabin Mosze ben Nachman), ani rabin Aszer, który zmarł około 1248 AD., o tym nie wspominają, jest bardziej prawdopodobne, że bliżsi prawdy są ci, którzy mówią, iż księga Zohar ujrzała światło dzienne około XIII wieku. Uważa się tak zwłaszcza dlatego, że księga ta została wydana w tym czasie, i jest podobna w wywodach i stylu do chaldejskiego typu pisma.

Składa się z trzech tomów w dużym *octavo*.

* * * * *

Żydowskie nauczyciele opublikowali wiele innych prac używanych do nauki żydowskiego prawa, i które szanuje się ze względu na to, że wyjaśniają one wiele ukrywanych fragmentów Talmudu. Niektóre z nich cytujemy w niniejszej książce i są one następujące:

BIAR - Deklaracja, naświetlenie, komentarz odnoszący się do innego komentarza. Deklaracje te różnią się między sobą.

HALAKOTH - zwykle pisany HILKHOTH – Decyzje lub rozprawy. Osobne księgi Pism Świętych i Talmudu autorstwa różnych rabinów: Maimonides, Beshai, Edels, Moses z Kotzen, Kimchi i inni. W większości przypadków podane są cytaty Maimonidesa z HILKOTH AKUM. Zawierają one rozprawy o gwiazdach i planetach i statusie narodów. Jest też inny - HILKOTH MAAKHALOTH ASAVOROTH – rozprawy na temat zakazanej żywności.

IUCHASIN lub SEPHER IUCHASIN – rozprawy na temat rodowodu. Traktaty świętej i żydowskiej historii od początku świata do roku 1500. Wydrukowany w Krakowie w 1580.

JALKUT – zebrane komentarze z różnych starych ksiąg. Rzekomo nie mają znaczenia literackiego lecz alegoryczne. Autor: rabin Shimeon z Frankfurtu.

KED HAKKEMACH – Beczka mąki. Zawiera listę miejsc społeczności teologicznych w porządku alfabetycznym. Autor: rabin Bechai z Lublina.

MAGEN ABRAHAM – Tarcza Abrahama. Autor: Perizola.

MIZBEACH HAZZAHABH – Złoty ołtarz. Księga kabalistyczna. Autor: rabin Schelomon ben Rabbi Mordechai. Wydrukowana w Bazylei w 1602.

MACHZOR – Cykl. Księga modlitw na wielkie święta.

MENORATH HAMMAOR – Świecznik światła. Księga talmudyczna. Składa się z A Aggadoth i Medraschim, tj. alegorycznych i historycznych komentarzy na temat całego Talmudu. Autor: rabin Izaak Abhuhabh. Wydrukowana w 1544.

MAIENE HAIESCHUAH – Fontanny Zbawiciela. Znakomity komentarz nt. Daniela. Autor: rabin Izaak Abarbanel. Liczne dysputy przeciwko chrześcijanom. Wydrukowany w 1551.

MIKRA GEDOLAH – Wielka konwokacja. Hebrajska Biblia z komentarzami rabinów Salomona Iarchi i Ezra.

MASCHMIA IESCHUAH – Głosiciel zbawienia. Wyjaśnienia nt. wszystkich proroków. O przyszłym odkupieniu. Autor: rabin Abarbanel.

NIZZACHON – Zwycięstwo. Ataki na chrześcijan i na cztery Ewangelie. Autor: rabin Lipman. Wydrukowana w 1559.

SEPHER IKKARIM – Księga o podstawach lub artykułach wiary. Zawiera jeden bardzo ostry atak na wiarę chrześcijańską.

EN ISRAEL – Oko Izraela. Szanowana księga. Ma drugą część - BETH JAKOBH – Dom Jakuba. Obejmuje najbardziej urocze opowieści talmudyczne. Wydrukowana w Wenecji w 1547.

SCHAARE ORAH – Bramy światła. Najbardziej znana księga kabalistyczna. Autor: Ben Joseph Gekatilia.

SCHEPHAA TAL – Obfitość rosy. Księga kabalistyczna. Klucz do księgi Zohar i innych jej podobnych. Autor: rabin Schephtel Horwitz z Pragi.

TOLDOTH IESCHU – Pokolenia Jezusa. Mała broszura pełna bluźnierstw i złořezeń. Zawiera historię Jezusa. Pełna fałszywych i oszukańczych tekstów.

ŹRÓDŁA

W opracowaniu niniejszej książki wykorzystałem następujące materiały źródłowe:

TALMUD. Wydanie z Amsterdamu, 1644-48, w 14 tomach.

SCHULKHAN ARUKH, rabin Joseph Karo. Wydanie z Wenecji, 1594. Bez komentarzy.

IORE DEAH. Liczne cytaty. Wydanie z Krakowa.

ZOHAR. Wydanie z Amsterdamu, 1805. 3 tomy.

MIKRA GEDOLAH. Wydanie z Amsterdamu, 1792, 12 tomów, wydanie z Bazylei, 1620, 2 tomy, wydanie z Wenecji

HILKHOTH AKUM, rabin Maimonides, wydanie Vossius, 1675.

Wykorzystane przeze mnie prace pomocnicze:

JOANNES BUXDORFIUS. Lexicon Chaldaicum, Talmudicum et Rabbinicum, Bazylea, 1640. b. De Abreviaturis Hebraicis; Operis Talmudis Recensio; Bibliothea Rabbinica. Bazylea, 1712. c. Synagoga Judaica. Bazylea, 1712.

JOH. CHRISTOPHORI WAGENSEILII, Sota. Aldtorfi Noricum, 1674.

GEORGII ELIEZ. EDZARDI: Tractatus talmudici "AVODA SARA." Hamburg, 1705.

JACOBI ECKER: "Der Judenspiegel im Lichte der Wahrheit," (Żydowskie lustro światła prawdy). Paderborn, 1884.

AUGUST ROHLING: Die Polemik und das Menschenopfer des Rabbinismus. (Polemika i ofiary z ludzi rabinizmu). Paderborn, 1883.

* * * * *

Wykorzystałem tylko prace najbardziej szanowane przez samych Żydów, i do których odwołują się Żydzi kiedy dyskutują z chrześcijanami, cytując bezstronnie opinie tych mędrców (23). Ich wielka staranność w cytowaniu tekstów ksiąg, które mogłem zbadać, była dla mnie dowodem na to, że zastosowałem tę samą staranność nawet w cytowaniu mniej znanych źródeł, do których mają większy dostęp niż ja.

(23) ". . . święta chrześcijańska religia nie potrzebuje fałszywych świadectw, ani w żaden sposób jej one nie pomagają". I. C. Wagens, w *Sota*, s. 298.

ODNOŚNIE IMION JEZUSA CHRYSZTUSA

Liczne teksty ksiąg talmudycznych odnoszą się do urodzenia, życia, śmierci i nauczania Jezusa Chrystusa. Ale nie zawsze występuje On tu pod tym samym imieniem, jest nazywany: "Ten człowiek", "Pewien", "Syn cieśli", "Ten którego powieszono" itd.

1. Prawdziwe imię Chrystusa w hebrajskim jest *Jeschua Hanotsri* = *Jeżus Nazarejczyk*. Nazywany jest *Notsri* od miasta Nazaret, w którym się wychowywał. Dlatego chrześcijanie w Talmudzie nazywani są także *Notsrim* = Nazarejczykami.

Ponieważ wyraz *Jeschua* oznacza "Zbawiciel", imię Jezusa występuje rzadko w żydowskich księgach (1). Niemal zawsze skrócone jest do *Jeschu*, złośliwie przyjmowane jakby składało się z pierwszych liter trzech wyrazów *Immach SCHemo Vezikro* – "Niech jego imię i pamięć będą wymazane" (2).

(1) np. w *Maiene ieschua*, 66b

(2) por. I. Buxtorf w *Abbrev. Jeschu*: "Między sobą Żydzi nie mówią *Jeschu*, lecz *Isschu*, co prawie odpowiada słowom tego przekleństwa. Kiedy kilka lat temu rozmawiałem z pewnym Żydem, powiedział mi, że to oznaczało nie tylko to, lecz także *Jeschu Scheker* (kłamca) *Utoebah* (i abominacja). Kogo by to bardzo nie przerażało? Ten Żyd mieszkał we Frankfurcie i Hanowerze i podróżował po całym świecie. Kiedy zauważył jak byłem przerażony, jego wiara w judaizm zaczęła słabnąć, bo nie był przeciwny wierze chrześcijańskiej i często dyskutował o niej ze mną i z dr. Amando Polano. Odkryłem także tu i tam dwa inne tajemnicze wyrazy z żydowskiej kabały, które z tym się wiążą. Powszechnie wiadomo, że Izraelici często są ostrzegani w ich świętych pismach by unikać kultu *Elohe Nekhar* – obcych bogów lub boga. Co naprawdę oznacza *Elohe Nekhar*? Według metody liczbowej Gammatrii [numerologia biblijna – przyp. tłum.] te litery dają 316, co razem tworzy wyraz *Jeschu*. To występuje na końcu księgi *Abkhath Rokhel*. Dlatego nauczają, że hańbienie Boga kultem *Elohe Nekhar* jest takie samo jak hańbienie go kultem *Jeschu*. Zobaczcie złośliwość węzła! Także Antonius znalazł marginalną uwagę w księdze o żydowskiej wierze i religii. W żydowskiej księdze modlitw jest pewna modlitwa zaczynająca się od *Alenu*. . . Wcześniej tekst zawierał pewne rzeczy później usunięte ze strachu przed chrześcijanami, ale miejsce to pozostaje puste żeby ostrzegać dzieci i dorosłych, że coś jest tu pominięte. Usunięte wyrazy to *hammischtachavim lehebehel varik umitpallelim lelo ioschia* – "Ci którzy pochylają się wykazują się próżnością i głupotą i czczą tego, który nie może zbawić". Ogólnie tak mówi się o idolach, ale w tajemnicy oznacza to Jezusa, którego imię jest tutaj oznaczone literami. . ."

2. W Talmudzie Chrystus jest nazywany *Otho Isch* = 'Ten człowiek' = ten który znany jest wszystkim. W traktacie *Abhodah Zarah*, 6a, czytamy:

"Chrześcijaninem nazywany jest ten kto przestrzega fałszywe nauki tego człowieka, który nauczał by świętowali w pierwszym dniu szabasu, modłów w pierwszym dniu po szabacie".

3. W innych miejscach nazywany jest po prostu *Peloni* = "Pewien". W *Chagigah*, 4b, czytamy:

"Maryja. . . matka pewnego, o której jest w *Schabbath*..." (104b)

To że ta Maryja nie jest nikim innym niż matką Jezusa pokażemy później.

4. Na skutek pogardy, Jezus nazywany jest również *Naggat bar naggat* = 'cieśla syn cieśli' (3), oraz 'the *Ben charsch etaim* = 'syn cieśli'.

(3) por. *Abhodah Zarah*, 50b.

5. Jest nazywany również *Talui* = 'ten którego powieszono'. Rabin Samuel, syn Meira, w *Hilch. Akum Maimonidesa* odnosi się do faktu, że zakazano uczestnictwa w świętach chrześcijańskich Boże Narodzenie i Wielkanoc, ponieważ świętowały one tego, którego powieszono. Rabin Aben Ezra w komentarzu o *Genes. (XXVII, 39) [Rdz]* także nazywa go *Talui*, którego wizerunek zamieścił cesarz Konstantyn na swoim sztandarze. ". . . w czasach Konstantyna, który zmienił religię i na sztandarze umieścił wizerunek tego którego powieszono".

ŻYCIE CHRYSTUSA / KRZYŻ CHRZEŚCIJAŃSKI

Talmud naucza, że Jezus Chrystus był nieślubnym dzieckiem i poczętym podczas menstruacji; że miał duszę Ezawa, że był głupcem, kuglarzem i kusicielem; że został ukrzyżowany, pochowany w piekle i od tego czasu ustanowiony przez zwolenników jako bóg.

1. NIEŚLUBNY I POCZĘTY PODCZAS MENSTRUACJI

W traktacie *Kallah* 1b czytamy:

"Kiedy pewnego dnia starsi / mędrcy siedzieli obok bramy, przechodzili dwaj młodzi mężczyźni, jeden z okrytą głową, drugi z odsłoniętą. Rabin Eliezer powiedział, że ten z odkrytą głową był nieślubny, *mamzer*. Rabin Jehoszua powiedział, że był poczęty podczas menstruacji, *ben niddah*. Ale rabin Akibah powiedział że on był obu: i nieślubnym dzieckiem, i poczętym w okresie menstruacji. Pozostali zapytali rabina Akibah dlaczego ośmielił się sprzeciwić swoim kolegom. Odpowiedział, że mógł udowodnić to co powiedział. Poszedł więc do matki chłopca, która zauważyła siedzącą na targu, sprzedawała warzywa, i powiedział do niej: 'Córko, jeśli odpowiesz mi prawdę na moje pytanie, obiecuję, że zostaniesz zbawiona w przyszłym życiu'. Zażądała, żeby przysiągł iż dotrzyma tej obietnicy, i rabin przysiągł – ale tylko ustami, bo w sercu unieważnił te przysięgę. Następnie powiedział: 'Powiedz mi, jaki jest ten twój syn?' Na co odpowiedziała: 'W dniu kiedy wyszłam za mąż miałam menstruację, i z tego powodu mój mąż mnie zostawił. Ale przyszedł zły duch i spał ze mną i z tego stosunku urodził mi się syn'. W ten sposób udowodniono, że ten młody człowiek był nie tylko nieślubny, ale także poczęty w czasie menstruacji jego matki. A kiedy usłyszeli to pytający go, oświadczyli: 'Rzeczywiście wielki był rabin Akibah kiedy poprawił starszych!' I wykrzyknęli: 'Niech będzie błogosławiony Pan Bóg Izraela, który ujawnił swoją tajemnicę rabinowi Akibah, synowi Józefa!'

Fakt że Żydzi rozumieją, iż ta opowieść odnosi się do Jezusa i jego matki, Maryi, wyraźnie pokazany jest w ich księdze *Toldath Jeschu* = 'Pochodzenie Jezusa' – gdzie urodzenie naszego Zbawiciela opowiedziane jest niemal tymi samymi słowami (4).

(4) por. *Synag. Jud.* Rozdz. VIII, s. 133.

Kolejną historię opowiada *Sanhedrin*, 67a:

"Spośród wszystkich winnych śmierci zgodnie z prawem, tylko on jest (5) złapany podstępem. Jak to się robi? W wewnętrznym pokoju zapalają świecę i umieszczają świadka w sąsiednim pomieszczeniu na

zewnątrz, skąd mogą go widzieć i słyszeć, ale on ich nie widzi. Wtedy ten którego próbował skusić mówi do niego: 'Powtórz proszę tutaj prywatnie to co powiedziałeś mi wcześniej'. Jeśli kusiciel powtórzy to co powiedział, inni go pytają: 'Ale jak możemy pozostawić Boga który jest w niebie i służyć idiom?' Jeśli kusiciel okaże skruchę, wszystko jest dobrze. Ale jeśli powie: 'To jest nasz obowiązek i nasze prawo by to robić', to świadkowie na zewnątrz, którzy go słyszeli, doprowadzają go przed sędziego i kamieniają go na śmierć. To dlatego zrobili to synowi Stada w Lud, i powiesili go w wigilię Paschy. Bo ten syn Stada był synem Pandira. Bo rabin Chasda mówi, że Pandira był mężem (6) Stada, jego matki, i żył w czasach Paphusa, syna Jehudy. Ale jego matka była Stada, Maria z Magdali (fryzjerka damska), która, jak mówi się w Pumbadita, opuściła męża".

(5) a mianowicie kusiciel, który próbuje uwieść innego do kultu idola i dołączenia do fałszywej religii

(6) marginesowa uwaga mówi, że syn Stada nazywał się po ojcu, a nie matce, chociaż był nieślubny.

Znaczenie tego jest takie, że Maryję nazywano Stada, czyli ladacznicą, gdyż, jak nauczano w Pumbadita, opuściła męża i popełniła cudzołóstwo. Jest to również zapisane w Talmudzie jerozolimskim (7) i przez Maimonidesa (7).

(7) por. *Sanhedrin*, rozdz. VII prawie na końcu, i *Iebhammoth*, ostatni rozdział.

To że mówi się tu a Maryi, matce Jezusa, potwierdza traktat *Chagigah*, 4b:

"Kiedy rabinowi Bibhai pokazał się Anioł Śmierci (szatan), anioł powiedział do swojego pomocnika: 'Idź i sprowadź mi Maryję fryzjerkę' (tzn. zabij ją). On poszedł i przyprowadził Maryję fryzjerkę dzieci – zamiast tej drugiej Maryi".

Uwaga na marginesie wyjaśnia ten tekst w sposób następujący:

"Ta opowieść o Maryi fryzjerce wydarzyła się pod drugą świątynią. Ona była matką Peloni, 'tego człowieka', jak jest nazwany w traktacie *Schabbath*," 104b.

W *Schabbath* ten tekst brzmi:

"Rabin Eliezer powiedział do starszych: 'Czy to nie syn Stada praktykował egipską magię kalecząc swoje ciało?' Oni odpowiedzieli: 'On był głupcem, i nie zwracamy uwagi na to co robią głupcy. Syn Stada, syn Pandira, itd.' j.w. *Sanhedrin*, 67a.

Ta magia syna Stada jest wyjaśniona w następujący sposób w księdze *Beth Jacobh*, 127 a:

"Mędrcy, zanim opuścili Egipt, szczególnie zadbali o to, żeby nie spisywać swojej magii żeby inni nie mogli jej poznać. Ale on wymyślił inną metodę, spisywał ją na swojej skórze, albo nacinał ją i wkładał ją tam, i która, kiedy się zagoiła, nie pokazywała co one oznaczały" (8).

(8) Jest więcej o tym w księdze *Toldath Jeschu*, która mówi o Jezusie jako iluzjoniście, co zobaczymy dalej. Jest również w Talmudzie jerozolimskim w rozdz. 12.

Buxtorf (9) mówi:

"Nie ma wątpliwości kim był ten Ben Stada, czy kim był według żydów. Chociaż rabini w swoich komentarzach do Talmudu próbują ukrywać swoją złośliwość i mówią, że to nie jest Jezus Chrystus, ich oszustwo jest wyraźnie widoczne, i wiele rzeczy pokazuje, że oni napisali o nim i rozumieli to wszystko. Po pierwsze nazywają go także synem Pandira. Dlatego w innych fragmentach (10) Talmudu Jezus Nazarejczyk, gdzie nazywany jest *Jezusem synem Pandira*. Św. Jan Damasceński również w swojej Genealogii Chrystusa wspomina Panthera i syna Panthera.

"Po drugie o tej Stada mówi się, że jest to Maryja, i ta Maryja matka *Peloni* 'tego pewnego', przez co niewątpliwie rozumieją Jezusa. Bo w ten sposób zwykli ukrywać jego imię, ponieważ bali się je wymieniać. Gdybyśmy mieli kopie oryginalnych rękopisów, z pewnością by to wykazały. I to również było imię matki Jezusa Nazarejczyka.

Po trzecie, on nazywany jest Kusicielem Narodu. Ewangelie (12) potwierdzają to, że tak Żydzi nazywali Jezusa, i do chwili obecnej ich pisma pokazują iż tak go nazywają.

"Po czwarte nazywany jest 'tym którego powieszono', co wyraźnie odnosi się do ukrzyżowania Chrystusa, zwłaszcza że dodany jest wspomniany przez nich czas 'w wigilię Paschy', co zbiega się z czasem ukrzyżowania Jezusa. W *Sanhedrin* (43a) napisali:

'W przeddzień Paschy powiesili Jezusa'.

"Po piąte, Talmud jerozolimski mówi o dwóch uczniach starszych, których wysłano jako świadków by go szpiegowali, i których później pokazano jako świadków przeciwko niemu: To odnosi się do dwóch "fałszywych świadków", o których wspominają ewangelści Mateusz (14) i Łukasz (15).

"Po szóste, odnośnie tego co mówią o synu Stady, że praktykował egipskie sztuki magiczne poprzez nacinanie ciała: to samo oskarżenie wysuwane jest przeciwko Chrystusowi w ich wrogiej księdze *Toldoth Jeschu*.

"I w końcu zgadza się czas. Bo jest powiedziane, że ten syn Stady żył w czasach Paphusa syna Jehudy, który był współczesny rabinowi Akibah, żył w czasach Wniebowstąpienia Chrystusa, i przez jakiś czas później. Mówi się, że Maryja także żyła za czasów drugiej świątyni. Wszystko to jasno dowodzi, że potajemnie i bluźnierczo rozumieją to, że ten syn Stady to Jezus Chrystus, syn Maryi.

"Inne okoliczności wydają się temu zaprzeczać. Ale to nie jest niczym nowym w żydowskich pismach i to jest celowe, żeby chrześcijanie nie mogli łatwo wykryć ich oszustw" (16).

(9) por. *Lexicon. Jud. in verbo Jeschu*.

(10) por. The Jerusalem Talmud, *Abhodah Zarah*, rozdz. II, i *Schabbath*, rozdz. XIV, *Beth Jacobh*, 127a.

(11) *Lib. 4*

(12) por. Mateusz. XXVII, 63

(13) por. *Sanhedrin*, 107b

(14) Rozdz. XXVI, 60-61

(15) Rozdz. XX, 5

(16) Są Żydzi, którzy sami się do tego przyznają. Na przykład w księdze Sepher Juchasin (9b): "Rabini zawsze oszukiwali Nazarejczyków mówiąc, że Jezus o którym mówi Talmud nie jest Jezusem Chrystusem chrześcijan. Pozwalają sobie na to fałszerstwo żeby zachować spokój" w Rohling, *Die Polemik und das Menschenopfer des Rabbinismus, ut supra*.

2. Ponadto, "W tajnych księgach, które nie mogą łatwo dostać się w ręce chrześcijan, mówią, iż dusza Ezawa weszła w Chrystusa, że dlatego był zły, i że sam był Ezawem" (17).

(17) *Synag. Judaica*, s. 217; por. także Buxtorf, *Lexicon in verbo Jeschu*.

3. Niektórzy nazywają go GŁUPCEM i SZALEŃCEM.

W *Schabbath*, 104b:

"Oni, [starsi] powiedzieli mu [Eliezer]: 'On był głupi i nikt nie zwraca uwagi na głupców'.

4. ILUZJONISTA I MAGIK

W niesławnej księdze *Toldoth Jeschu*, naszemu Zbawcy ubliża się w następujący sposób:

"A Jezus powiedział: Czy Izaak i Dawid, moi przodkowie, nie przepowiedzieli mnie? *Pan powiedział do mnie, ty jesteś moim synem, dzisiaj cię poczętem* (18) itd. Podobnie w innym miejscu: *Pan powiedział do mojego Pana, usiądź po mojej prawicy* (19). Teraz wstępuję do ojca który jest w niebie i usiądę po jego prawicy, co zobaczycie na własne oczy. Ale ty, Judaszu, nigdy nie dojdiesz tak wysoko (20). Wtedy Jezus wymówił wielkie imię Boga (Jahwe) i robił tak do czasu kiedy pokazał się wiatr i podniósł go między ziemię i niebo. Judasz także wymówił imię Boga i też został zabrany przez wiatr. W jakiś sposób obaj wisieli w powietrzu ku zdumieniu zebranych. Następnie Judasz znowu wymówił Boskie Imię, złapał Jezusa i popchnął go na ziemię. Ale Jezus próbował zrobić to samo Judaszowi i walczyli między sobą. A kiedy Judasz zobaczył, że nie może wygrać z dziełami Jezusa, nasikał na niego, i w ten sposób ubrudzeni obaj spadli na ziemię, i nie mogli używać ponownie Boskiego Imienia, aż się umyli".

(18) Psalm II, 7.

(19) Psalm CX, 1.

(20) Bo mówi się, że Judasz był konkurentem Jezusa w dokonywaniu cudów.

Nie mogę powiedzieć czy ci którzy wierzą w takie szatańskie kłamstwa zasługują na większą nienawiść, czy litość (21).

(21) *Wagenseil, Sota*, s. 1049

W innym miejscu tej samej książki jest napisane, że w domu świątyni był kamień, który patriarcha Jakub namaścił olejem (22). Na tym kamieniu był tetragram [4 litery – przyp. tłum.] imienia (IHWH) (23), i gdyby ktoś je poznał, mógłby zniszczyć świat. Dlatego zadekretowali, żeby nikt ich się nie nauczył, i na dwu żelaznych kolumnach przed świątynią umieścili dwa psy, po to, że gdyby ktoś je poznał, to kiedy będzie

wychodził psy będą na niego szczekać, i on ze strachu zapomni te litery. Potem jest napisane: "Jezus przyszedł i wszedł, poznał litery i napisał je na pergaminie. Następnie naciął swoje ciało na udzie i wsadził je tam, i po wymówieniu imienia rana się zagoiła" (24).

(22) por. *Genesis* [Księga Rodzaju] XXVIII

(23) Nikt nie wie jak powinno się czytać to wspaniałe imię Boga. Ale jest pewne, że nie wymawiało się go Jehowa, chociaż tak wymawia się powszechnie. Bo samogłoski w tetragramie są samogłoskami imienia Adonai, i dlatego Żydzi czytają je IHVH. Oczywiście z szacunku nigdy nie jest ono pisane w ich księgach, z wyjątkiem Pisma Świętego, ale tylko pokazane jako " , lub *Haschem*, imię.

(24) Buxtorf. *Lexicon*

5. BAŁWOCHWALCA

W traktacie *Sanhedrin* (103a) słowa Psalmu XCI, 10: 'Żadna plaga nie zbliży się do twojego domu', są wyjaśniane w następujący sposób:

"Żebyś nigdy nie miał syna ani ucznia który tak bardzo posoli jedzenie, że zniszczy jego smak publicznie, jak Jezus Nazarejczyk".

Przesolenie jedzenia lub zniszczenie jego smaku, mówi się przysłowiowo o kimś, kto psuje swoją moralność lub sam się obraża, lub kto popada w herezję i bałwochwalstwo i otwarcie głosi je innym.

6. KUSICIEL

W tej samej księdze *Sanhedrin* (107b) czytamy:

"Mar powiedział: Jezus skusił, zepsuł i zniszczył Izrael".

7. UKRZYŻOWANY

Ostatecznie ukarany za jego zbrodnie i bezbożność poniósł haniebną śmierć przez powieszenie na krzyżu w przeddzień Paschy (jak widzieliśmy powyżej).

8. POCHOWANY W PIEKLE

Księga *Zohar*, III, (282) mówi, że Jezus zmarł jak zwierzę i został pochowany w tej "stercie brudu. . . gdzie rzucają ciała zdechłych psów i osłów, i gdzie chowani są synowie Ezawa [chrześcijanie] i Iszmaela [Turcy], a także Jezus i Mahomet, nieobrzezani i nieczyści jak zdechłe psy" (25).

(25) W księdze *Synag. Judaica*, (Rozdz. III, s. 75) jest następujący tekst: 'Ten kto się odcina [czyli nie słucha ślepo nauk rabinicznych] będzie cierpiał tortury potępionych, jak zadekretowano w talmudycznym prawie karnym w Traktacie *de Repudiis* (Gitt. c5): Ten kto gardzi słowami mędrców zostanie wrzucony na stertę śmieci z potępionymi". Boję się powtórzyć co bluźnierczo opowiadają o naszym Zbawicielu Jezusie Chrystusie, którego imię na zawsze pozostanie błogosławione, będzie znosił tę karę przez wrzucenie do Gehenna, mimo że jest to sprzeczne z tradycjami i naukami ojców kościoła. . .

9. PO JEGO ŚMIERCI WIELBIONY JAKO BÓG PRZEZ JEGO WYZNAWCÓW

George El Edzard w książce *Avoda Sara*, cytuje następujące słowa komentatora nt. *Hilkoth Akum* (V,3) Maimonidesa:

"W wielu miejscach Talmudu jest wzmianka o Jezusie Nazarejczyku i jego uczniach, i że Goje wierzą, że nie ma innego Boga poza nim. W księdze *Chizzuk Emunah*, (26) cz. I, rozdz. 36, czytamy: 'Z tego [Zachary XII, 10] chrześcijanie stworzyli spór i mówią: Zobaczcie jak powiedział prorok, że w przyszłych wiekach Żydzi będą opłakiwać i płakać bo to oni ukrzyżowali i zabili Mesjasza którego im przysłano; i dowodzą, że on oznaczał Jezusa Nazarejczyka, posiadającego naturę boską i ludzką, cytują słowa: *I patrzyli na tego którego przebili i płakali nad nim jak matka po pierworodnym dziecku*".

(26) por. Wagens, *Sota*, s. 69

W książce *Hilkoth Melakhim* (IX, 4):(27) Maimonides usiłuje udowodnić jak bardzo błędzą chrześcijanie wielbiąc Jezusa:

"Gdyby powiodło się wszystko co robił, gdyby odbudował świątynię na jej miejscu, i zgromadził razem rozproszone plemiona Izraela, to z pewnością byłby Mesjaszem. . . Ale jeśli tego nie dokonał, i jeśli został zabity, to jest jasne, że nie był Mesjaszem, którego prawo kazało nam oczekiwać. Był podobny do wszystkich dobrych i mocnych władców rodu Dawida którzy zmarli, i których Święty i Najświętszy Pan przywrócił do życia z żadnego innego powodu jak udowodnić wielu, jak jest powiedziane (Daniel. XI, 35):

Spośród mędrców niektórzy upadną, by dokonano się wśród nich oczyszczenie, obmycie i wybielenie na czas ostateczny - jest bowiem jeszcze czas do kresu. Daniel prorokował także Jezusa Nazarejczyka, o którym myślał, że był Chrystusem, i którego skazano na śmierć wyrokiem Senatu (Daniel XI, 14 [w oryginale V, 14 – przyp. tłum.]): . . . *synowie zaś gwałtowników twego ludu powstaną, by wypełnić widzenie, ale upadną.* Co może być wyraźniejsze? Bo wszyscy prorocy powiedzieli, że Chrystus wyzwoli Izrael, przyniesie mu zbawienie, odbuduje rozproszony naród i potwierdzi ich prawa. Ale on był powodem zniszczenia Izraela i przez niego reszta z nich została rozproszona i poniżona, tak że zmieniono prawo i większa część świata została przez niego skuszona by czcić innego Boga. Naprawdę nikt nie może zrozumieć zamiarów Stwórcy, ani jego sposoby nie są naszymi sposobami. Bo wszystko co rozwinął Jezus Nazarejczyk, i Turcy którzy przyszli po nim, raczej tylko przygotowują drogę na przyjście Chrystusa Króla, by przygotować cały świat jednakowo do służby Panu, jak jest powiedziane: Bo wtedy dam czyste usta wszystkim narodom, żeby mogły wymawiać imię Pana, i kłaniać się przed nim (28). Jak to się dokona? Już cały świat jest pełen uwielbienia Chrystusa, prawa i przykazań, i jego uwielbienie poszerzyło się na dalekie ziemie i do narodów, których serca i ciała są nieobrzezane. Oni dyskutują między sobą o prawie które zniszczono – niektórzy mówią, że przykazania kiedyś były prawdziwe, ale przestały istnieć, inni że w tym jest wielka tajemnica, że Mesjasz-Król nadszedł i że ich doktryna to ujawniła. Ale kiedy Chrystus naprawdę przyjdzie i odniesie sukces, i zostanie wskrzeszony i wyniesiony, to wszystko zmieni się i te rzeczy zostaną pokazane jako fałszywe i próżne".

(27) Ibid, s. 346

(28) Sophon, III, 9

10. BOŻEK / IDOL

W Traktacie *Abhodah Zarah*, (21a *Toseph*) czytamy:

"Ważne jest zbadanie powodów dlaczego obecnie ludzie nawet sprzedają i wynajmują swoje domy Gojom. Niektórzy mówią, że jest to legalne bo tak mówi *Toseph*: Nikt nie powinien wynajmować domu Gojowi ani tutaj (na ziemi Izraela), ani w żadnym innym miejscu, ponieważ wiadomo jest, że on sprowadzi do niego bożka. Niemniej jednak pozwala się wynajmować im stajnie, stodoły i noclegownie, mimo że wiadomo jest, że wniosą do nich bożki. Powodem tego jest różnica między miejscem do którego będzie wniesiony bożek by pozostawić go tam na stałe, i miejscem gdzie nie pozostawi się go na stałe, w tym przypadku pozwala się na to. I ponieważ Goje, wśród których obecnie żyjemy, ani nie przynoszą swoich bożków do ich domów by zostawić je w nich na stałe, ale tylko tymczasowo – kiedy w tym domu ktoś zmarł, lub umiera, ani nawet nie praktykują tam żadnych rytuałów religijnych – a zatem pozwala się sprzedawać i wynajmować im domy".

Rabin Ascher, w komentarzu o *Abhodah Zarah* (83d) mówi równie jasno o tej sprawie:

"Obecnie pozwala się na wynajem domów Gojom, ponieważ oni przynoszą tam swojego idola tylko na pewien czas, kiedy ktoś choruje". I w tym samym miejscu mówi: "Obecnie mają zwyczaj okadzać swojego idola".

Wszystko to, i wiele podobnych wypowiedzi, nie pozostawia żadnych wątpliwości, że kiedy rabini mówią o bożkach Gojów wśród których wtedy żyli, kiedy nie wielbiono żadnych idoli, wyraźnie mieli na myśli chrześcijańskiego "idola", a mianowicie wizerunek Chrystusa na krzyżu i komunię świętą.

UWAGA O KRZYŻU

W tekstach żydowskich nie ma wyraźnego odpowiednika wyrażenia 'krzyż chrześcijański'. Krzyż w kształcie T na którym krzyżowano skazanych na śmierć, Fenicjanie i Hebrajczycy nazywali *Tau*, i tę nazwę i symbol później włączyli do alfabetu Żydzi, Grecy i Rzymianie. Ale szanowany przez chrześcijan krzyż ma następujące nazwy:

1. *Tsurath Haattalui* – wizerunek powieszonoego (29)
2. *Elil* – próżność, bożek
3. *Tselem* – wizerunek. Dlatego w żydowskich księgach Krzyżowcy nazywani są *Tsalmerim* (ein Tsalmer)
4. *Scheti Veerebh* – osnowa i wąż, przejęte ze sztuki włókienniczej
5. *Kokhabh* – gwiazda, z powodu wychodzących z niego czterech promieni
6. *Pesila* – rzeźba, rzeźbiony bożek.

(29) Aben Ezra w Księdze Rodzaju XXVII, 39

Ale kiedykolwiek mówi się o krzyżu, zawsze jest to samo poczucie bożka lub czegoś odrażającego, co można zobaczyć w następujących cytatach:

Orach Chaiim, 113, 8:

"Jeśli modlący się żyd napotka chrześcijanina [*Akum*] niosącego w ręce gwiazdę [krucyfiks], nawet jeśli w modlitwie doszedł do miejsca w którym konieczne jest skłonienie się by wielbić Boga w jego sercu, nie może tego zrobić, by nie wydawało się, iż kłania się temu wizerunkowi".

Iore Dea, 150, 2:

"Nawet jeśli żydowi wejdzie w stopę drzazga przed wizerunkiem bożka, albo jeśli upadły mu przed nim pieniądze, nie wolno mu się schylić żeby usunąć drzazgę czy pozbierać pieniądze, bo wydawałoby się iż go czci. Ale powinien albo usiąść, albo odwrócić się do bożka plecami lub bokiem i wtedy usunąć drzazgę". Ale jeśli żyd nie może odwrócić się w ten sposób, musi przestrzegać następującej zasady (w *Iore Dea*, 3, *Hagah*):

"Niedozwolony jest ukłon lub zdejmowanie kapelusza przed księżętami lub księżmi z krzyżem na ich ubraniu, zgodnie ze zwyczajem. Ale należy dopilnować, żeby nie być zauważonym, iż tego się nie robi. Na przykład na ziemię można upuścić jakieś monety i pochylić się by je zebrać zanim oni przejdą. W ten sposób pozwala się na skłon lub zdjęcie kapelusza przed nimi".

Istnieje także różnica między krzyżem który jest czczony i krzyżem noszonym wokół szyi jako pamiątka lub ozdoba. Pierwszy uważany jest za bożka, drugi niekoniecznie. W *Iore Dea*, 141, 1, *Hagah*, jest powiedziane:

"Wizerunek krzyża, któremu oddają pokłon, należy traktować jako bożka, i nie może być używany dopóki nie jest zniszczony. Ale 'wątku i osnowy' wiszących wokół szyi nie uważa się za bożka i może być używany".

Znak krzyża zrobiony dłonią, którym chrześcijanie zwykle się błogosławią, po żydowsku jest nazywany "poruszaniem palcami tu i tam" (*hinc et hinc*) (30).

(30) por. *Kad. Hakkem*, 20a

NAUKI CHRYSYTA

Kusiciel i bałwochwalca nie naucza niczego poza fałszem i herezją, które były absurdalne i niemożliwe do przestrzegania.

1. FAŁSZ

Abhodah Zarah (6a):

"Nazarejczykiem jest ten kto wyznaje fałszywe nauki tego człowieka który uczył ich modlić się w pierwszym dniu szabatu".

2. HEREZJA

W tej samej księdze *Abhodah Zar.* (Ch.I, 17a *Toseph*) jest wzmianka o herezji Jakuba. Nieco dalej (27b) dowiadujemy się, że ten Jakub nie był nikim innym niż uczniem Jezusa:

". . . Jakub Sekhanites, jeden z uczniów Jezusa, o którym mówiliśmy w rozdz. 1".

Ale Jakub nauczał nie własnej doktryny, lecz Jezusa.

3. NIEMOŻLIWE DO PRZESTRZEGANIA

Autor *Nizzachon* (31) twierdzi w tej kwestii:

"Napisane prawo chrześcijańskie jest: Jeśli żyd uderzy cię w jeden policzek, nadstaw mu drugi i nie oddawaj ciosu (32). A Łukasz 6:27 mówi: *Miłujcie waszych nieprzyjaciół; dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają. Jeśli cię kto uderzy w [jeden] policzek, nadstaw mu i drugi! Jeśli bierze ci płaszcz, nie broń mu i szaty itd.* To samo mówi Mateusz 5:39. Ale nigdy nie widziałem chrześcijanina przestrzegającego to prawo, ani sam Jezus nie zachowywał się w sposób w jaki nauczał. Bo u Jana 27:22 czytamy, że kiedy ktoś uderzył go w twarz, nie nadstawił drugiego policzka, lecz się rozgniewał i zapytał 'Dlaczego mnie uderzyłeś?' Podobnie w *Dziejach Apostolskich* 23:3 czytamy, że kiedy kapłan nakazał stojącemu obok niego uderzyć go w twarz, Paweł nie nadstawił drugiego policzka; przeklął go mówiąc 'Uderzy cię Bóg, ściana pobielana! itd.' Jest to sprzeczne z ich wiarą i niszczy podstawę na której opiera się ich religia, bo chwalą się tym, że łatwo jest zachowywać prawo Jezusa. Skoro sam Paweł, którego można nazwać Szafarzem Jezusa, nie mógł dochować prawa Jezusa, to kto spośród innych, którzy w niego wierzą, może mi udowodnić, że to robi?"

(31) por. *Wagens. Soła*, s. 822

(32) Zniekształcenie tekstu Łukasza 6:29

Ale autor który miał pod ręką Ewangelie i Dzieje Apostolskie, nie mógł nie zrozumieć w jakim sensie Chrystus nakazywał swoim wyznawcom nadstawić drugi policzek temu, który ich uderzył, ponieważ w innym miejscu nakazał swoim wyznawcom odciąć dłoń czy rękę, wydłubać oko gdyby ci siali zgorzenie. Nikt kto w najmniejszym stopniu poznał Pismo Święte nie mógł pomyśleć, że te nakazy powinno się stosować dosłownie. Tylko głęboka złośliwość i ignorancja na temat czasów w których żył Jezus może wyjaśnić dlaczego żydzi, nawet w chwili obecnej, wykorzystują te teksty po to żeby odwrócić uwagę od nauk Jezusa Chrystusa (33).

(33) por. K. Lippe, *Der Talmudjude vor dem Katholisch-protestantisch orthodoxen Dreirichter-Kollegium*, s. 16, 1884

OKREŚLANIE CHRZEŚCIJAN

W tym rozdziale należy rozważyć trzy rzeczy:

1. Określenia nadane chrześcijanom w Talmudzie
2. Jakich ludzi Talmud przedstawia jako chrześcijan
3. Co mówi Talmud na temat praktyk religijnych chrześcijan.

Artykuł I - Określenia nadane chrześcijanom w Talmudzie

Skoro w naszych językach chrześcijanie biorą swoją nazwę od Chrystusa, tak w języku talmudycznym chrześcijanie nazywani są *Notsirim*, od Jezusa Nazarejczyka. Ale chrześcijanie są także nazywani określeniami używanymi w Talmudzie a przeznaczonymi dla wszystkich nie-żydów: *Abhodah Zarah*, *Akum*, *Obhde Elilim*, *Minim*, *Nokhrim*, *Edom*, *Amme Haarets*, *Goim*, *Apikorosim*, *Kuthrim*.

1. *Abhodah Zarah* – dziwny kult, bałwochwalstwo. Traktat talmudyczny o bałwochwalstwie zatytułowany jest *Obhde Abhodah Zarah* – wielbiciele bożków. To że *Abhodah Zarah* naprawdę oznacza kult bożków jest jasny w samym Talmudzie: 'Niech przyjdzie Nimrod i poświadczy, że Abraham nie był sługą *Abhodah Zarah*'. Ale w czasach Abrahama nie było żadnego dziwnego kultu ani Turków ani Nazarejczyków, a tylko kult prawdziwego Boga i bałwochwalstwo. *Schabbath* (*ibid.* 82a) mówi:

"Rabin Akibah mówi: Skąd wiemy to, że *Abhodah Zarah*, jak nieczysta kobieta, skaża tych, którzy są jej zwolennikami? Bo Izajasz mówi: *Wyrzucisz je jak brudną szmatę. Powiesz im: Precz!*"

Pierwsza część tego wersetu wspomina o bożkach wykonanych ze złota i srebra.

Mądry Maimonides także jasno pokazuje, że żydzi uważali chrześcijan za *Abhodah Zarah*. W *Perusch* (78c) mówi:

"I niech wszyscy wiedzą, że narody chrześcijańskie które popierają Jezusa, chociaż ich nauki się różnią, wszystkie są wyznawcami bożków (*Abhodah Zarah*)."

2. *Akum* – wyraz ten powstał z pierwszych liter wyrazów *Obhde Kokhabkim U Mazzaloth* = wyznawcy gwiazd i planet. To tak żydzi wcześniej przedstawiali Gojów, którzy nie znali prawdziwego Boga. Ale teraz wyraz *Akum* w żydowskich księgach, zwłaszcza *Schulkhan Arukh*, odnosi się do chrześcijan. To widać w licznych tekstach:

W *Orach Chaiim* (113, 8) tych którzy używają krzyża nazywa się *Akum*. W *Iore Dea* (148, 5, 12), tych którzy świętują Boże Narodzenie i Nowy Rok, osiem dni później, nazywa się czcicielami gwiazd i planet:

"Dlatego jeśli wysyła się prezent do *Akum*, nawet w tych czasach, ósmego dnia po Bożym Narodzeniu, które oni nazywają Nowy Rok", itd.

3. *Obhde Elilim* – sługi bożków. Ta nazwa ma to samo znaczenie jak *Akum*. Nie-żydzi często tak są nazywani. W *Orach Chaiim*, na przykład (215, 5), jest napisane:

"Nie powinno się wypowiadać błogosławieństwa nad kadzidłem należącym do sług bożków".

Ale jednocześnie kiedy napisano *Schulkhan Arukh* nie było czcicieli gwiazd i planet (*Akum*); nie było 'sług bożków' wśród tych którzy żyli z żydami. Dlatego na przykład autor komentarza o *Schulkhan Arukh* (zatytułowanego *Magen Abraham*), rabin Calissensis, zm. w Polsce w 1775 roku, w uwadze 8 pod No. 244 *Orach Chaiim* (w którym pozwala się dokończenie pracy w szabat przy pomocy *Akum*) mówi: "Tu w naszym mieście rodzi się pytanie o cenie zatrudnienia czcicieli gwiazd i planet którzy zmiatają publiczne ulice kiedy pracują w szabat" (34).

(34) por. Ecker, *Judensp.* s. 17

4. *Minim* – heretycy. W Talmudzie ci którzy posiadają księgi zwane Ewangelie są heretykami. Dlatego w *Schabbath* (116a) jest napisane:

"Rabin Meir nazywa księgi *Minim Aven Gilaion* [nieczne tomy], ponieważ oni nazywają je Ewangeliami".

5. *Edom* – Edomici. Rabin Aben Ezra, kiedy wypowiada się o cesarzu Konstantynie, który zmienił religię i na swoim sztandarze umieścił wizerunek tego, którego powieszono, dodaje:

"Dlatego Rzym nazywany jest Królestwem Edomitów".

I rabin Bechai, w *Kad Hakkemach* (20a, o Izajaszu rozdz. LXVI, 17) pisze:

"Edomitami nazywa się tych, którzy ruszają palcami 'tu i tu'" (którzy robią znak krzyża).

Podobnie rabin Bechai, komentując słowa Izajasza (ibid): "ci którzy jedzą mięso świni: dodaje: "Ci są Edomitami". Ale rabin Kimchi nazywa ich "chrześcijanami". I rabin Abarbinel w swojej *Maschima Ieschua* (36d) mówi: "Nazarejczycy są Rzymianami, synami Edoma".

6. *Goi* – rasa lub naród. Żydzi nazywają także mężczyznę *Goj* – poganin; kobietę poganę nazywają *Goiah*. Czasami, choć bardzo rzadko, Izraelici nazywani są w ten sposób (35). W żydowskich księgach zajmujących się bałwochwalstwem (36), czciciele bożków nazywani są tym pojedynczym wyrazem *Goi*. Z tego powodu w niedawnych wydaniach Talmudu (37) użycie wyrazu *Goi* jest unikane celowo i zastępowane innymi wyrazami dla określenia nie-żydów.

(35) np. Księga Rodzaju 12:2; Księga Wyjścia 19:6; Izajasz 1:4.

(36) np. *Abhodah Zarah*, i *Hilkoth Akum* Maimonidesa

(37) np. wydanie warszawskie z 1863 roku

Powszechnie wiadomo, że w języku żydowskim chrześcijan wśród których żyją Żydzi nazywa się *Goim*. Żydzi nawet temu nie zaprzeczają. Czasami w swoich popularnych czasopismach mówią, że wyraz ten nie oznacza nic krzywdzącego lub złego (38). A wręcz przeciwnie, można zobaczyć w ich książkach w języku hebrajskim. Na przykład w *Choschen Hammischpat* (34, 22), nazwa *Goi* używana jest w sensie gorszącym:

(38) por. *Israelita*, No. 48, 1891

7. *Nokhrim* – obcy, obcokrajowcy. Tej nazwy używa się dla wszystkich nie-żydów, a zatem dla chrześcijan.

8. *Amme Haarets* – ludzie ziemi [obcoplemienni], idioci. Są tacy którzy mówią (39), że nie nazywa się tak ludzi innych ras, a tylko nieokrzesanych i niewykształconych. Ale są teksty, które nie dają żadnych wątpliwości w tej sprawie. W Piśmie Świętym w Księdze Ezdrasza 10:2 czytamy: *Myśmy popełnili przestępstwo przeciw Bogu naszemu, żeśmy wzięli za żony kobiety obcoplemienne [nokhrioth] spośród narodów tej krainy. To że ludzie ziemi wskazują na bałwochwalców jest jasne w Zohar, I, 25a: "Ludzie ziemi - Obhde Abhodah Zarah = bałwochwalcy (40).*

(39) por. Franz Delitzsch, *Schachmatt den Blutluhnern*, 1883, s. 41

(40) a zatem Buxtorf ma rację (*Lexicon*, col. 1626) przekładając *Amme haarets* jako 'poganie', co nie zadowala prof. Delitzsch

9. *Basar Vedam* – ludzkość; [cieleśni] ludzie przeznaczeni na wieczne potępienie i nie mający styczności z Bogiem. To że chrześcijanie są ludźmi pokazuje książka modlitw:

"Każdy kto spotka mądrego i wykształconego chrześcijanina może powiedzieć: Błogosławiony jesteś Panie, Królu Wszechświata, który rozdzieliłeś swoją mądrość [cielesnemu] człowiekowi" itd.

Podobnie w innej modlitwie, w której proszą Boga o szybkie przywrócenie królestwa Dawida i wysłanie Eliasza i Mesjasza itd., proszą go by zabrał od nich biedę, żeby nie mieli potrzeby przyjmować prezentów od "[cielesnych] ludzi", ani handlować z nimi, ani zarabiać u nich (41).

(41) por. Synag. Jud. C. XII, s. 257 i 263

10. *Apikorosim* – epikurejczycy. Wszyscy którzy nie przestrzegają zasad Boga tak są nazywani, jak również wszyscy ci, nawet sami Żydzi, którzy wydają prywatne opinie w kwestii wiary (42). A zatem, ilu więcej chrześcijan!

(42) Przykład tego pokazali Żydzi w Warszawie w roku 1892, kiedy potępili redaktora gazety *Hatseflrah*, gdyż ośmielił się powiedzieć, że w całym Talmudzie nie było tej samej wartości religijnej ani tego samego autorytetu.

11. *Kuthim* - Samarytanie. Ale skoro już nie było Samarytan, i skoro w ostatnich księgach żydowskich jest dużo wzmianek o Samarytanach, kto może wątpić, że to oznacza chrześcijan?

Ponadto w kwestii nazewnictwa tych którzy nie są Żydami, należy szczególnie zauważyć, że żydowskie teksty używają tych nazw na oślep i wyuzdanie kiedy mówią o tej samej rzeczy, i niemal tymi samymi słowami. Na przykład w *Abhodah Zarah* (25b) jest wyraz *Goi*, w *Schulkhan Arukh* (*Iore Dea* 153, 2) *Akum*. W *Kerithuth* (6b) *Goim*; *Jebhammoth* (61a) *Akum*; *Abhodah Zar.* (2a) *Obhde Ellim*; *Thoseph Goim* i *Obhde Ab.*, *Choschen Ham* (wyd. weneckie) *Kuthi*; (wyd. słowiańskie.) *Akum*. I można przywołać wiele innych przykładów.

Maimonides w książce o bałwochwalstwie wszystkich bez wyjątku nazywa: *Goim, Akum, Obhde Kokhabhim, Obhde Elilim*, itd.

CZEGO UCZY TALMUD O CHRZEŚCIJANACH

Artykuł II – Czego uczy Talmud o chrześcijanach

W poprzednim rozdziale dowiedzieliśmy się co Żydzi myślą o założycielu chrześcijańskiej religii, i jak bardzo gardzą jego imieniem. Wiedząc to, nie należy się spodziewać by mieli lepszą opinię o tych, którzy wyznają Jezusa Nazarejczyka. W rzeczywistości nie można sobie wyobrazić nic bardziej obrzydliwego niż to co mówią o chrześcijanach. Mówią, że oni są bałwochwalcami, najgorszym typem ludzi, dużo gorszym niż Turcy, mordercy, cudzołóżnicy, nieczyste zwierzęta, jak brud, nie zasługujący na miano człowieka, bestie w ludzkiej formie, zasługujący na miano zwierząt, krowy, osły, świny, psy, gorsi od psów; że rozmnażają się jak zwierzęta, że mają diaboliczne pochodzenie, że ich dusze pochodzą od diabła i po śmierci wracają do diabła w piekle, oraz że nawet ciało zmarłego chrześcijanina niczym nie różni się od ciała zwierzęcia.

1. BAŁWOCHWALCY

Ponieważ chrześcijanie postępują zgodnie z naukami *tego człowieka*, którego Żydzi uważają za kusiciela i bałwochwalcę, ponieważ czczą go jako Boga, z tego wyraźnie wynika, że zasługują na nazwę bałwochwalców, w żaden sposób nie różnią się od tych wśród których Żydzi żyli przed narodzeniem Chrystusa, i których, jak nauczali, powinno się niszczyć wszelkimi możliwymi metodami.

To najlepiej pokazują nazwy nadawane przez nich chrześcijanom, i przez słowa Maimonidesa, że wszyscy którzy nazywają się chrześcijanami są bałwochwalcami (42a). I każdy kto bada żydowskie księgi mówiące o "czcicielach gwiazd i planet", "epikurejczykach", "Samarytanach" itp., dochodzi do wniosku, że ci bałwochwalcy to nikt inny niż chrześcijanie. Turcy zawsze nazywani są "Izmaelitami", nigdy bałwochwalcami.

(42a) Zob. Infra. rozdz. II, s. 42

2. CHRZEŚCIJANIE GORSI OD TURKÓW

Maimonides w *Hilkoth Maakhaloth* (rozdz. IX) mówi:

"Zabrania się pić wino od obcego który zostaje konwertytą (43), czyli tego który przyjmuje siedem praw Noego, ale pozwala się na pozyskiwanie z tego korzyści. Pozwala się na pozostawienie z nim wina, lecz nie na umieszczenie go przed nim. Na to samo pozwala się w przypadku wszystkich Gojów, którzy nie są bałwochwalcami, takich jak Turcy (Izmaelici). Ale Żydowi nie pozwala się pić ich wina, chociaż on może wykorzystać je na swoją korzyść. Wszyscy najbardziej znani rabini zgadzają się z tym. Ale ponieważ chrześcijanie są bałwochwalcami, nie pozwala się na wykorzystywanie ich wina dla korzyści".

(43) Są dwa rodzaje żydowskich konwertytów; niektórych nazywa się *Gere Tsedekh* = konwertytami na sprawiedliwość, którzy przyjmują religię żydowską i całe prawo Mojżesza, nie tylko z powodów zewnętrznych, ale dla chwały Boga i dla dobra prawdziwej religii, innych nazywa się *Gere Toschabh* = obcymi konwertytami, którzy nie są ani obrzezani, ani ochrzczeni, i którzy przestrzegają tylko niektórych praw; mianowicie tych danych synom Noego, a są to: (1) sprawiedliwość; (2) chwalenie Boga; (3) unikanie bałwochwalstwa; (4) cudzołóstwo; (5) rozlew krwi; (6) gwałt; (7) nie dotykanie organów zwierzęcia. Zob. Sanhed. 56a.

[Uwaga tłumacza dla wyjaśnienia:

Siedem praw wynika ze słów Tory i komentarza Talmudu:

1. [Bałwochwalstwo](#) - Nie będziesz oddawać czci przedmiotom wyobrażającym bóstwa (idolom)
2. [Zabójstwo](#) - Nie będziesz mordować
3. [Kradzież](#) - Nie będziesz kraść ani rabować
4. [Rozwiązłość](#) - Nie będziesz cudzołóżyc ani żyć rozwiązłe
5. [Błuznierstwo](#) - Nie będziesz bluźnić imieniu Boga
6. Okrucieństwo wobec zwierząt - Nie będziesz spożywać mięsa wyciętego z żywego zwierzęcia
7. [Sprawiedliwość](#) - Zorganizujesz system sądownictwa, by orzekać, wymierzać sprawiedliwość i dbać o przestrzeganie powyższych przykazań

http://pl.wikipedia.org/wiki/Siedem_Praw_Noego

3. MORDERCY

Abhodah Zarah (22a):

"Żydowi nie wolno utrzymywać relacji z Gojami, ponieważ oni stosują rozlew krwi".

Podobnie w *Iore Dea* (153,2):

"Izraelicie nie wolno utrzymywać relacji z *Akum* [chrześcijanie] gdyż oni stosują rozlew krwi".

Abhodah Zarah (25b):

"Rabini nauczali: Kiedy Goj idzie ulicą z Izraelitą, on [żyd] powinien iść po prawej stronie (44). Rabin Ismael, syn rabina Jochanana bratanek Beruka mówi: jeśli niesie on miecz, niech żyd idzie po prawej stronie (45). Jeśli Goj niesie kij, żyd powinien iść po lewej stronie (46). Jeśli on wspina się na wzgórzu lub schodzi ze stromego wzniesienia, żydowi nie wolno iść przed [z Gojem za nim], lecz żyd musi iść z tyłu i Goj z przodu, ani nie wolno mu pochylić się przed nim z obawy że Goj może rozbić mu czaszkę. A gdyby zapytał żyda jak daleko idzie, ten powinien udawać iż idzie daleko, jak powiedział Jakub nasz ojciec bezbożnemu Ezawowi: *Aż dojdę do naszego Pana w Seiru* (Księga Wyjścia 33:14-17), ale dodaje: Jakub wyruszył do Sukkot".

(44) Po to gdyby Goj podniósł rękę by go uderzyć, żyd mógłby szybko zasłonić się przed ciosem prawą ręką.

(45) Po to by prawa ręka żyda była bliżej miecza Goja, a jeśli będzie próbował go wyciągnąć, żyd mógłby przeszkodzić mu prawą ręką.

(46) Po to by żyd był bliżej do prawej ręki Goja trzymającej kij, i żeby mógł szybko go złapać lewą ręką.

W *Orach Chaiim* (20,2) jest napisane:

"Nie zdradzaj swojego płaszcza (*Talith*) z frędzlami *Akum*, żeby nie dołączył do żyda na ulicy i go zabił. Zabrania się także zamiany lub pożyczania płaszcza Gojowi, z wyjątkiem krótkiego czasu i kiedy nie należy się go obawiać".

4. CUDZOŁÓŻCY

W *Abhodah Zarah* (15b) jest napisane:

"Nie wolno zostawiać zwierząt płci męskiej w stajniach Gojów z ich mężczyznami, ani zwierząt płci żeńskiej z ich kobietami, a już w ogóle zwierząt płci żeńskiej z ich mężczyznami i płci męskiej z ich kobietami. Nie wolno pozostawiać owiec po opieką ich pastuchów; ani nie wolno mieć z nimi stosunków seksualnych; ani zostawiać dzieci pod ich opieką by nauczyły się czytania czy zawodu".

W tym samym traktacie nieco dalej (22a) wyjaśnione jest dlaczego nie wolno zostawiać zwierząt w stajniach Gojów, i dlaczego żydom nie wolno mieć z nimi stosunków seksualnych:

"Nie wolno pozwalać by zwierzęta przebywały blisko *Goim*, ponieważ podejrzewa się ich o odbywanie z nimi stosunków seksualnych. Ani kobietom nie wolno współżyć z nimi gdyż są niezaspokojeni seksualnie".

W 22b tej samej księgi podany jest powód dlaczego zwierzęta, zwłaszcza płci żeńskiej, muszą być trzymane z dala od ich kobiet:

". . . ponieważ kiedy mężczyźni Goje przychodzą do domów ich sąsiadów by dokonać cudzołóstwa z ich żonami i nie zastają ich w domu, cudzołożą z owcami w stajniach. A niekiedy nawet kiedy żony ich sąsiadów są w domu, wolą cudzołożyć ze zwierzętami, gdyż kochają owce Izraelitów bardziej niż swoje kobiety".

Z tego samego względu nie wolno powierzać zwierząt gojowskim pasterzom, ani dzieci ich nauczycielom.

5. NIECZYŚCI

Talmud wymienia dwa powody nieczystości Gojów: ponieważ ich żywność jest nieczysta, i ponieważ sami nie zostali oczyszczeni (z grzechu pierworodnego) na górze Synaj. W *Schabbath*, (145b) jest powiedziane: "Dlaczego Goje są nieczyści? Bo spożywają obrzydliwe rzeczy i zwierzęta które pelzają w ich żołądkach".

Podobnie mówi *Abhodah Zarah*, 22b:

"Dlaczego Goje są nieczyści? Bo nie byli obecni na górze Synaj. Bo kiedy wąż wszedł w Ewę skaził ją nieczystością. Ale żydzi zostali oczyszczeni z tego kiedy stali na górze Synaj; lecz Goje, których nie było na górze Synaj, nie zostali oczyszczeni".

6. PORÓWNYWANI DO GNOJU

"Kiedy modli się razem dziesięć osób w jednym miejscu i odmawiają *Kaddisch* czy *Kedoschah*, każdy, nawet jeśli do nich nie należy, może odpowiedzieć Amen. Ale są tacy, którzy mówią, że nie wolno by tam był żaden gnoj czy *Akum*."

Iore Dea (198, 48) *Hagah*:

"Kiedy z łaźni wychodzą żydowskie kobiety, muszą być ostrożne żeby spotkać najpierw przyjaciela, a nie coś nieczystego lub chrześcijanina. Bo jeśli tak się stanie, to kobieta, jeśli chce być święta, powinna wrócić i wykapać się ponownie".

Warto zauważyć, że *Biur Hetib*, w komentarzu do *Schulchan Arukh*, podaje następującą listę nieczystych rzeczy:

"Kobieta musi umyć się ponownie kiedy widzi jakąś nieczystą rzecz, taką jak psa, osła, ludzi ziemi (obcoplemiennych), chrześcijanina (*Akum*), wielbłąda (47), świnie, konia i trędowatego".

(47) W wydaniu wileńskim z 1873 roku pominięty jest wielbłąd, gdyż tam nie ma żadnych wielbłądów; ale *ludzie ziemi* i *Akum* są wymienieni.

7. NIE JAK LUDZIE, LECZ ZWIERZĘTA

Kerithuth (6b s. 78):

"Nauczanie rabinów: Kto poleje olejem Goja i zwłoki, nie podlega karze. Jest to prawda o zwierzęciu, ponieważ on nie jest człowiekiem (48). Ale jak można powiedzieć, że polanie Goja olejem nie podlega karze, skoro Goj jest także człowiekiem? Ale to nie jest prawdą, bo jest napisane: *Wy jesteście moimi owcami, owce z mojego pastwiska są ludźmi* (Księga Ezekiela XXXIV, 31). Dlatego jesteście nazywani ludźmi, lecz *Goim* nie nazywa się ludźmi". [Uwaga tłumacza: przekład polski: A wy, owce moje, jesteście owcami mego pastwiska - <http://www.nonpossumus.pl/ps/Ez/34.php>]

(48) To samo odnosi się do zwłok każdego człowieka.

W traktacie *Makkoth* (7b) jest powiedziane, że on jest winny zabójstwa "oprócz kiedy zamierzając zabić zwierzę, a pomylił się i zabije człowieka, albo zamierzając zabić Goja, zabije Izraelitę".

Orach Chaiim (225,10):

"Kto widzi piękne stworzenia, nawet jeśli jest to *Akum* lub zwierzę, niech powie 'Błogosławiony jesteś ty nasz Panie Boże, Królu Wszechświata, który umieściłeś takie rzeczy na ziemi!'"

8. OD ZWIERZĄT RÓŻNIĄ SIĘ TYLKO FORMĄ

Midrasch Talpioth (225d):

:Bóg stworzył ich w formie człowieka dla chwały Izraela. Ale *Akum* zostali stworzeni wyłącznie w celu służenia im [żydom] dzień i noc. Ani nigdy nie można ich zwolnić z tej służby. Jest to stosowne dla syna króla [Izraelita], że zwierzęta w ich naturalnej formie, i zwierzęta w formie istot ludzkich powinny mu służyć".

Można tu zacytować również *Orach Chaiim*, 57, 6a:

"Jeśli świnie są godne politowania kiedy chorują, bo ich wnętrzności są podobne do naszych, o ile bardziej godni politowania powinni być *Akum* kiedy są tym dotknięci" (49)

(49) W *Taanith* (21b) jest powiedziane: "O ile bardziej *Nokhrim* skoro są podobni do Izraelitów".

9. ZWIERZĘTA

Zohar, II, (64b) jest powiedziane:

". . . Ludzie którzy czczą bożki, i których nazywa się krową i osłem, jak jest napisane: mam krowę i osła. . ."

Rabin Bechai w książce *Kad Hakkemach*, rozdz. I, zaczynając od wyrazu *Geulah* – odkupienie – w odniesieniu do *Psalmu* 80:13: że ją niszczy dzik leśny, mówi:

"Opuszczona [zawieszona] jest litera *ain* tak samo jak ci czciciele są wyznawcami tego który był zawieszony".

Buxtorf (*Lex.*) mówi:

"Poprzez *dzika leśnego* autor ma na myśli chrześcijan którzy jedzą wieprzowinę, i jak świnie, zniszczyli winnicę Izraela, miasto Jerozolimę, i którzy wierzą w 'zawieszonego' Chrystusa. Albo litera *ain* jest umieszczona w tym wyrazie ponieważ oni, jako wyznawcy Chrystusa który został powieszony, są także opuszczeni".

Rabin Edels w komentarzu o *Kethuboth* (110b) mówi:

"Psalmista porównuje *Akum* do nieczystego zwierzęcia w lesie".

10. GORSI NIŻ ZWIERZĘTA

Rabin Schelomo Iarchi (Raschi), słynny żydowski komentator, wyjaśniając prawa Mojżesza (Pwt. XIV, 21), zabraniając spożywania rannych zwierząt, które należy oddać 'przychodniowi w twojej miejscowości', lub które, jak mówi Wj (XXII, 30) należy rzucić psom, ma to do powiedzenia:

". . . bo on jest jak pies. Czy mamy wyraz 'pies' przyjąć tu dosłownie? Bynajmniej. Bo tekst mówiąc o martwych ciałach mówi: Lub możesz sprzedać je obcemu. To odnosi się bardziej do mięsa rannych zwierząt, za które pozwala się przyjąć opłatę. Dlaczego więc Pismo mówi, że może być rzucone 'psom'? Żeby was nauczyć, że psa należy szanować bardziej niż *Nokhri*".

11. ROZMNAŻAJĄ SIĘ JAK ZWIERZĘTA

Sanhedrin (74b) *Tosephoth*:

"Stosunek seksualny Goja jest jak zwierzęcia".

Kethuboth (3b):

"Nasienie Goja jest warte tyle co zwierzęcia".

Stąd należy wnioskować, że małżeństwo chrześcijańskie nie jest prawdziwym małżeństwem.

Kidduschim (68a):

". . . Skąd my to wiemy? Rabin Huna mówi: Można przeczytać: Pozostań tu z osłem, tzn. z ludźmi jak osły. Dlatego wydaje się, że oni nie potrafią zawierać małżeństwa".

Eben Haezer (44, 8):

"Jeśli Żyd ożeni się z *Akum* (chrześcijanin), albo z jego sługą, małżeństwo jest nieważne. Bo oni nie potrafią zawrzeć związku małżeńskiego. Podobnie jeśli *Akum* lub jego sługa zawrze związek małżeński z żydem, małżeństwo to jest nieważne".

Zohar (II, 64b):

"Rabin Abba mówi: Gdyby tylko bałwochwalcy odbywali stosunek seksualny, świat nie mógłby nadal istnieć. Dlatego naucza się nas, że żyd powinien nie ustępować tym notorycznym rabusiom. Bo jeśli oni będą rozmnażać się w większej liczbie, niemożliwe będzie nasze istnienie z ich powodu. Bo oni rodzą oseski takie same jak psy".

12. DZIECI DIABŁA

Zohar (I, 28b):

"A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe itd. (Rdz III, 1). 'Bardziej przebiegłe' tzn. w kierunku zła; 'niż wszystkie zwierzęta', czyli bałwochwalczy ludzie ziemi. Bo oni są dziećmi starożytnego węża, który uwiódł Ewę" (50).

(50) Ten starożytny wąż, rodzic chrześcijan, diabeł w formie węża, nazywany jest Sammael (por. *Targum Iobi*, XXVIII, 7). Rabin Maimonides pisze w *More* (t. II, rozdz. 30), że Sammael przybrał formę węża i uwiódł Ewę. Jest również nazywany 'Aniołem śmierci' i 'Przywódcą zgromadzenia złych'. *Debbarim Rabba* (208c) nazywa go "Sammaelem bezbożnym", 'Księciem wszystkich diabłów". Rabin Bechai (w *Mikkets*) nazywa go "Bezbożnym Sammaelem, Księciem Rzymu".

Najważniejszym argumentem używanym przez żydów w celu udowodnienia, że chrześcijanie należą do rasy diabła, jest fakt, że są oni nieobrzezani. Napletek u nie-żydów uniemożliwia nazywanie ich dziećmi Najwyższego Boga. Bo przez obrzezanie imię Boga – *Schaddai* – spełnia się w ciele obrzezanego żyda. Forma litery *Isch* jest w jego nozdrzach, litera *Daleth* w jego (zgiętym) ramieniu, a *ain* występuje w jego narządzie seksualnym poprzez obrzezanie. Dlatego w nieobrzezanych Gojach, takich jak chrześcijanie, są tylko dwie litery, *Isch* i *Daleth*, tworząc wyraz *Sched*, co oznacza diabła. A zatem są oni dziećmi *Sched*, diabła (51).

(51) por. *Sanhedrin Jud.* s. 88

13. DUSZE CHRZEŚCIJAN SĄ ZŁE I NIECZYSTE

Nauczanie żydów jest takie, że Bóg stworzył dwa charaktery, jeden dobry a drugi zły, lub jeden charakter o dwu stronach, jednej czystej, drugiej nieczystej. Z nieczystej strony, zwanej *Keliphah* – łupiny lub parszywej skorupy – pochodzą dusze chrześcijan.

Zohar (I, 131a):

"Ale ludzie bałwochwalczy, od czasu ich istnienia, zanieczyszczają świat, gdyż ich dusze pochodzą z nieczystej strony".

Emek Hammelech (23d):

"Dusze bezbożnych pochodzą od *Keliphah*, która jest śmiercią i cieniami śmierci".

Zohar (I, 46b, 47a) idzie dalej by pokazać, że ta nieczysta strona jest stroną lewą, z której pochodzą dusze chrześcijan:

"*I on stworzył każdą żywą istotę*, tzn. Izraelitów, ponieważ oni są dziećmi Najwyższego Boga, i ich święte dusze pochodzą od Niego. Ale skąd pochodzą dusze bałwochwalczych Gojów? Rabin Eliezer mówi: z lewej strony, co czyni ich dusze nieczystymi. Dlatego oni są wszyscy nieczyści i zanieczyszczają wszystkich z którymi wchodzi w kontakt".

14. PO ŚMIERCI ONI IDĄ DO PIEKŁA

Mędrcy nauczają, że Abraham siedzi przy bramie Gehenna i uniemożliwia wejście każdej nieobrzezanej osobie; ale to wszyscy nieobrzezani idą do piekła.

Rosch Haschanach (17a):

"Heretycy i epikurejczycy idą do piekła".

15. LOS ZMARŁYCH CHRZEŚCIJAN

Ciała chrześcijan po śmierci mają ohydny nazwę *Pegarim*, wyraz używany w Piśmie Świętym dla martwych ciał potępionych i zwierząt, ale nigdy dla pobożnych zmarłych, którzy nazywani są *Metim*. Dlatego *Schulchan Arukh* nakazuje, by o zmarłym chrześcijaninie mówić w taki sposób jakby był zdechłym zwierzęciem.

Iore Dea (377,1):

"Nie wolno przysyłać kondolencji do nikogo z powodu śmierci jego sług czy służących. Wszystko co można powiedzieć to: 'Niech Bóg przywróci twojego utraconego, w taki sam sposób kiedy mówimy do człowieka który stracił krowę lub osła'".

Nie wolno też unikać chrześcijan przez siedem dni po pochówku, jak nakazuje prawo Mojżeszowe, gdyż oni nie są ludźmi; a pochówek zwierzęcia nie zanieczyszcza go.

Iebhammoth (61a):

"Nie uważa się *Nokhrim* za nieczystych ze względu na pochówek. Bo jest powiedziane: *Wy jesteście moimi owcami, owcami z mojego pastwiska; wy jesteście ludźmi*. Dlatego jesteście nazywani ludźmi, a nie *Nokhrim*".

O CHRZEŚCIJAŃSKICH OBRZĘDACH I WIERZE

Ponieważ Żydzi uważają chrześcijan za bałwochwalców, każda forma ich wiary jest bałwochwalcza. Ich księża są nazywani kapłanami Baala; ich świątynie są nazywane domami kłamstw i bałwochwalcstwa, i wszystko co zawierają, takie jak kielichy, posągi i księgi uważane są za wytworzone w celu czczenia bożków; ich modlitwy, zarówno prywatne jak i publiczne, są grzeszne i obraźliwe dla Boga; a ich święta nazywane są dniami zła.

1. KSIĘŻA

O księżach, głosicielach wiary chrześcijańskiej, Talmud mówi jako o bałwochwalcach i należących do boga Baala. Nazywa ich także *Komarim* = wróżbici; również *Galachim* = ogoleni, gdyż golą głowy, szczególnie mnisi.

Abhodah Zarah (14b) *Toseph*:

"Zabrania się sprzedaż ksiąg proroków wróżbitom, gdyż oni mogą wykorzystać je do swojej złej wiary, w ich bałwochwalczych świątyniach. Ci którzy to robią grzeszą wobec prawa zakazującego nam stawiania

przeszkód na drodze osoby niewidomej. Zabrania się także sprzedaży ich nieogolonemu chrześcijaninowi, bo on z pewnością da lub sprzeda je jednemu z nich, który jest ogolony".

2. KOŚCIOŁY CHRZEŚCIJAŃSKIE

Miejsce kultu chrześcijańskiego nazywane jest (1) *Beth Tiflah* = dom próżności i głupoty (52) w miejscu *Beth Tefilah* = domu modlitwy, (2) *Beth Abhodha Zarah* = dom bałwochwalstwa, (3) *Beth Hatturaph Schel Letsim* = dom złego śmiechu (53).

(52) Wagenseil (w *Sota*, s. 497) mówi że Buxtorf, przekładając wyraz Tiflah na głupotę lub próżność nie posunął się wystarczająco daleko. Bo ta nazwa odnosząca się do kościoła chrześcijańskiego naprawdę oznacza burdel lub dom publiczny.

(53) por. *Sepher Zerubbabel*, wyd. Konstantynopol

W *Abhodah Zarah* (78) *Perusch* Maimonidesa jest napisane:

"Musicie wiedzieć, że jest to ponad wszelką wątpliwość zakazane przez prawo przechodzenie przez chrześcijańskie miasto w którym jest dom próżności, czyli dom bałwochwalstwa, a jeszcze bardziej w nim mieszkać. Ale my dzisiaj, jako kara za nasze grzechy, jesteśmy ich poddani, i jesteśmy zmuszeni żyć w ich krajach, jak nam przepowiedziano w Pwt (IV, 28): *Będziecie tam służyli bogom obcym: dziełom rąk ludzkich z drzewa i z kamienia*. . . Dlatego jeśli pozwala się jak przewidziano przechodzić wokół chrześcijańskiego miasta, należy przejść wokół bałwochwalczej świątyni; ani nie pozwala się nawet zajrzeć do środka, a przede wszystkim wchodzić".

Żydowi zakazane jest nie tylko wejście do kościoła chrześcijańskiego, ale nawet zbliżanie się do niego, z wyjątkiem pewnych okoliczności.

Iore Dea (142,10):

"Zakazuje się stać w cieniu domu bałwochwalstwa, wewnątrz czy zewnątrz, w odległości czterech łokci od frontowych drzwi. Ale nie zabrania się stać w cieniu tyłu kościoła. Ani niezakazany jest dla nas cień jeśli kościół stoi na miejscu gdzie wcześniej była droga publiczna, którą zabrano społeczności i zbudowano tam dom bałwochwalstwa. Bo droga jest tam nadal. Ale jeśli dom bałwochwalstwa istniał przed drogą, nie pozwala się przechodzić przed nim. Są tacy którzy twierdzą, że zakazuje się przechodzić tam w ogóle".

Żydowi nie wolno nawet słuchać ani podziwiać pięknej muzyki kościelnej. W *Iore Dea* (142, 15) jest napisane:

"Zakazane jest słuchanie muzyki bałwochwalczego kultu, i oglądanie posągów ich bożków; bo nawet patrząc na nie można ulec wpływowi zła i bałwochwalstwa. Ale może je oglądać ten kto nie zamierza ulec wpływowi".

Podobnie żydowi nie wolno mieć domu blisko kościoła, ani nie wolno mu odbudować domu zniszczonego w takim miejscu. W *Iore Dea* (143,1) jest napisane:

"Jeśli zawali się dom obok bałwochwalczej świątyni należący do *Akum*, nie wolno go odbudować. Jeśli żyd chce go odbudować musi przenieść go nieco dalej. Ale musi wypełnić wolne miejsce między jego domem i kościołem krzewami i śmieciami, żeby miejsce nie było wykorzystane do powiększenia bałwochwalczej świątyni".

Można tu dodać to co pewien rabin Kelominus powiedział o kościele chrześcijańskim (w książce *Nizzachon*) (54) cesarzowi Henrykowi III, który pozwolił mu na swobodne wyrażenie opinii o bazylice którą ostatnio wybudował w Speyer:

(54) por. Wagensel, *Sota*, s. 498

"Kiedy cesarz Henryk III, bardzo zły człowiek, zakończył budowę tej "czeluści" (55), wysłał po rabina Kelominusa i powiedział: 'Chcę cię zapytać, jak wygląda ta bazylika, którą ostatnio zbudowałem w porównaniu ze wspaniałością Świątyni Salomona, o której napisano całe tomy?' Odpowiedział: 'Mój panie, jeśli pozwolisz mi mówić swobodnie, i jeśli przysięgniesz, że pozwolisz mi odejść bez kary, powiem ci prawdę o tym'. Cesarz odpowiedział: 'Daję ci moje słowo jako miłośnika prawdy i jako cesarza, że nie stanie ci się żadna krzywda'. Wtedy żyd odpowiedział: 'Gdybyś zebrał wszystko co wydałeś do tej pory i dodał wszystko srebro w twoim skarbcu, nie wystarczyłoby nawet na zapłacenie robotnikom i rzemieślnikom zatrudnionym przez Salomona, bo jest napisane (*Kron. II, 2*): *Odliczył potem Salomon siedemdziesiąt tysięcy mężczyzn do dzwigania i osiemdziesiąt tysięcy do wydobywania kamienia w górach, a kierowników nad nimi trzy tysiące sześciuset*. Świątynię budowano przez osiem lat, dużo dłużej niż zajęła tobie budowa tego *Tehom* (czeluść). A kiedy Salomon skończył jej budowę, zobacz co mówi o niej pismo: nie mogli kapłani tam pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska

wypełniła świątynię Bożą (2 Km 5:14). Ale gdyby ktoś załadował na ośła zgniłe śmiecie i zaprowadził go do tej twojej czeluści, nikt nie zauważyłby różnicy!' Wtedy cesarz Henryk odpowiedział: 'Gdyby nie to, że przysiągłem wypuścić cię nie robiąc ci krzywdy, rozkazałbym ściąć ci głowę'".

(55) Tak nazwał ten słynny kościół. Niemiecki wyraz jest *Thum*, i poprzez zabawę słowną nazywa go *Tehom*, co oznacza czeluść.

3. KIELICHY

O kielichach używanych do Ofiarowania podczas mszy mówi się jako o naczyniach, w których bożkowi ofiaruje się brud. Moses Kozzensis w *Hilkoth Abhodah Zarah* (10b) mówi:

"Żydowi który kupuje kielichy Gojów, które są rozbite i wyrzucane, nie wolno odsprzedawać ich im znowu, ponieważ ich ksiądz Baala użyje je do czczenia bożka".

4. KSIĘGI

Księgi chrześcijan Talmud nazywa *Minim* – księgami heretyckimi - *Siphre Debeth Abidan* – księgami domu potępienia (56). Talmud szczególnie mówi o księgach Ewangelii. Dlatego w *Schabbath* (116a) *Toseph* jest napisane:

"Rabin Meir nazywa heretyckie księgi *Aaven Gilaion* (tomy nieprawości), gdyż oni nazywają je Ewangeliami".

(56) Tak Żydzi nazywają chrześcijańską szkołę.

A rabin Jochanan te księgi nazywa *Aavon Gilaion*, złymi księgami. Krakowskie wydanie *Schulchan Arukh* nazywa je *Aven Niktabh al Haggilaion* – nieprawością napisaną w księgach.

Buxtorf mówi: "W *Arukh* jest uwaga *Scheker Niktabh al Gilaion*, co oznacza kłamstwo napisane w księdze".

Wszyscy talmudyści są zgodni w tym, że księgi chrześcijan powinny zostać zniszczone. Różnią się między sobą tylko w tym, co powinno się zrobić z zawartymi w nich imionami Boga. W *Schabbath* (116a) jest napisane:

"Glosariuszy naszych ksiąg i ksiąg heretyków nie powinno się ratować z ognia, gdyby się zapaliły w dzień szabatu. Ale rabin Jose mówi: 'W dni świąteczne boskie imiona powinny zostać wyrwane z ksiąg chrześcijan i ukryte; a to co pozostanie winno się wrzucić w ogień'. Rabin Tarphon mówi: 'Żeby pamiętały mnie moje dzieci, gdyby te księgi kiedyś dostały mi się w ręce, spaliłbym je razem z zawartymi w nich boskimi imionami. Bo jeśli jest się ściganym przez zabójcę, czy przez węża, byłoby lepiej schronić się w pogańskiej świątyni niż w jednej z ich; bo chrześcijanie świadomie odrzucają prawdę, podczas gdy poganie robią to nieświadomie".

5. MODLITWY

Chrześcijańskie modlitwy nazywane są nie *Tefillah*, lecz *Tiflah*. Oni zmieniają znaczenie i zamieszczają *Iod*, i dlatego może to oznaczać grzech, głupotę i obrazę.

6. CHRZEŚCIJAŃSKIE ŚWIĘTA

Chrześcijańskie święta, szczególnie niedziela, nazywane są *Iom Ed* - dniem zniszczenia, zatracenia, nieszczęścia lub katastrofy. Są również nazywane *Iom Notsri* – dniami chrześcijańskimi. Wyraz *Ed* właściwie przetłumaczony oznacza nieszczęście lub katastrofę, co występuje w *Gemarah* i Glosariuszach Maimonidesa w *Abhodah Zarah* (2a):

"Wyraz *Edehem* oznacza święta chrześcijan, gdyż jest napisane (Pwt XXXII, 35): *dzień ich klęski*".

W *Abhodah Zarah* (78c) Maimonides mówi także:

"Wyraz *Edehem* oznacza głupotę ich świąt. Jest to określenie ich obrzydliwych świąt, które nie zasługują na nazwę *Moedim*, bo są one naprawdę próżne i złe".

Baretenora pisze również:

"Wyraz *Edehem* jest określeniem dawany haniebnym świętom i uroczystościom".

Uwagi na marginesie *Tosephoth* również dają nazwę chrześcijańskim świętom. Dlatego w *Abhodah Zarah* (6a) jest napisane:

"Dzień złego, czyli dzień chrześcijański, jest zakazany dla nas, jak ich wszystkie inne dni świąteczne".
Niektóre chrześcijańskie święta wymieniane są z nazwy, takie jak święto Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

Mojżesz Mikkozzi (57) odnosząc się do powyższego tekstu w *Abhodah Zarah*, mówi:

"Rabin Samuel uważa, w imieniu Solomona larchi, że szczególnie święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy, ich główne dni zła i podstawa ich religii, są dla nas zakazane".

(57) por. G. Edzard, *ibid.*

Maimonides w *Hilkoth Akum* (rozdz. IX) mówi to samo:

"Sammuel powtarza słowa rabina Sal larchi, które zabraniają nam świętowanie Bożego Narodzenia i Wielkanocy, obchodzone dla upamiętnienia tego którego powieszono".

Ponadto wskazania na bezbożność żydów można znaleźć w nazwach nadawanych przez nich świętom chrześcijańskim: bo zamiast *Tav* w wyrazie *Nithal*, często piszą *Tet* i nazywają je *Nital* od łacińskiego wyrazu *Natalis*, Święto Narodzenia. Robią to po to by wyglądało jakby ten wyraz pochodził od *Natal*, co oznacza eksterminację lub zniszczenie. Podobnie odmawiają używania wyrazu *Paschal* (*Pesach*) dla chrześcijańskiego święta Wielkanocy. Zastąpienie *Koph* dla *Phe* i użycie litery *iod* i nazywają to *Ketsach* lub *Kesach*. Obie wymowy mają złe znaczenie. *Ketsach* pochodzi od *Katsah*, co oznacza odciąć lub amputować, a *Kesach* pochodzi od *Kesa*, co znaczy drewno lub szubienica. To robi się dlatego, że święto Wielkanocy chrześcijanie celebrują dla upamiętnienia Chrystusa – tego którego powieszono – którego skazano na śmierć i który zmartwychwstał.

CHRZEŚCIJANIE NIE ZASŁUGUJĄ NA RELACJE Z ŻYDAMI

Z tego co wykazaliśmy do tej pory wynika jasno, że zgodnie z naukami Talmudu, chrześcijanie są bałwochwalcami i nienawidzą żydów. W wyniku tego każdy żyd który chce zadowolić Boga ma obowiązek przestrzegać wszystkich przepisów danych ojcom ich rasy kiedy mieszkali na Ziemi Świętej odnośnie bałwochwalczych pogan, zarówno tych, którzy żyli wśród nich i tych w okolicznych krajach.

A zatem żyd musi (1) unikać chrześcijan; (2) robić wszystko co możliwe by ich eksterminować.

ROZDZIAŁ I – CHRZEŚCIJAN NALEŻY UNIKAĆ

Od żydów wymaga się unikania wszelkiego kontaktu z chrześcijanami z czterech powodów: (1) bo nie zasługują oni na dzielenie się żydowskim sposobem życia; (2) bo są nieczyści; (3) bo są bałwochwalcami; (4) bo są mordercami.

Art. I – Chrześcijan należy unikać – bo nie zasługują na dzielenie się żydowskimi zwyczajami

Żyd ze względu na fakt, iż należy do wybranego narodu i jest obrzezany, posiada tak wielką godność, że nikt, nawet anioł, nie może się z nim równać (1). Faktem jest, że uważany jest za niemal równego Bogu. "Kto uderza Izraelitę" mówi rabin Chanina "działa jakby uderzył w twarz boski majestat Boga" (2). Żyd zawsze uważany jest za dobrego, pomimo pewnych grzechów które może popełniać; ani jego grzechy nie mogą go skazić, więcej niż brud skaża nasionko w orzechu, a tylko brudzi jego skorupkę (3). Na żyda patrzy się jak na człowieka; cały świat należy do niego i wszystkie rzeczy powinny mu służyć, zwłaszcza "zwierzęta w formie ludzi" (4).

(1) por. *Chullin*, 91b

(2) por. *Sanhedrin*, 58b

(3) por. *Chagigah*, 15b

(4) "Dlatego dzień szabatu żydzi celebrują winem, mięsem, rybą i wszelkimi delicjami stworzonymi dla ludzi; dla nich jest to święto; oni unikają wszelkiego rodzaju pracy i nie ruszą palcem by zrobić coś co wygląda na pracę, lub co wymaga jakiegoś rodzaju pracy. A zatem jeśli trzeba rozpalić ogień w zimie, zapalić lub zgasić świecę, ugotować czy podgrzać jedzenie, wydoić krowy, oni zatrudniają biednych chrześcijan do takiej pracy. Dlatego chwalą się tym, że to oni są panami, a chrześcijanie ich sługami, którzy muszą im służyć, kiedy oni odpoczywają. Chrześcijańscy władcy powinni dopilnować żeby to zatrzymać i żeby inni nie musieli usługiwać żydom w ten sposób w szabat i podczas innych świąt. I trzeba przyznać, że my, ku niezadowoleniu naszych chrześcijańskich swobód, zbyt dużo im pomagamy w zachowaniu ich przesądów, żeby unikać wszelkiego rodzaju pracy w szabat".
Buxtorf w *Synag. Jud.* s. 382.

A zatem jest jasne, że wszelki kontakt z chrześcijanami uważają za skażający i szkodliwy dla ich godności. Dlatego wymaga się od nich, żeby trzymali się tak daleko jak możliwe od wszystkich którzy żyją i postępują tak jak chrześcijanie (5).

(5) "Pilnie się ich ostrzega by nie mieli żadnych kontaktów z chrześcijanami, nie bawili się z ich dziećmi, nie jedli ani pili z nimi, ani nie mieli nic wspólnego z nimi pod względem towarzyskim. I rodzice mówią dzieciom, iż rozmowa o chrześcijanach jest tak straszna i występna, że nabierają zajadłej nienawiści do chrześcijan od samej kołyski". *Ibedem*, rozdz. VII, s. 136.

1. ŻYDOWI NIE WOLNO WITAĆ CHRZEŚCIJANINA

W *Gittin* (62a) jest napisane:

"Żydowi nie wolno wchodzić do domu *Nokhri* w dniu święta by go pozdrowić. Ale jeśli spotka go na ulicy, może go pozdrowić, ale szorstko i z pochyloną głową".

2. ŻYDOWI NIE WOLNO ODWZAJEMNIAĆ POZDROWIEŃ CHRZEŚCIJANINA

Iore Dea (148,10):

"Żydowi nie wolno odwzajemniać pozdrowień chrześcijanina poprzez kłanianie się mu. Ale dobrze jest pozdrawiać go jako pierwszy, żeby uniknąć odpowiadania mu jeśli *Akum* pozdrawia go pierwszy" (6).

(6) Dlatego dobre maniery nie są powodem dlaczego Żydzi wydają się tak mili w składaniu ukłonów tak pokornie przed chrześcijanami.

Rabin Kohana mówi, że kiedy żyd pozdrawia chrześcijanina, powinien powiedzieć "Pokój z Panem", lecz przeznaczyć to dla swojego rabina. Bo *Tosephoth* mówi: "Bo jego serce zwróciło się w kierunku jego rabina".

3. ŻYDOWI NIE WOLNO STAWAĆ PRZED CHRZEŚCIJAŃSKIM SĘDZIĄ

W *Choschen Hammischat* (26,1) jest napisane:

"Żydowi nie wolno wnosić sprawy przed sędziów *Akum*, nawet jeśli sprawa jest sądzona według żydowskiego prawa, a nawet jeśli obie strony zgodzą się na respektowanie takich decyzji. Kto to robi jest bogobojny i podobny do tego kto oczernia i bluźni, i kto podnosi rękę przeciwko prawu danemu nam przez Mojżesza, naszego wielkiego prawodawcę. *Hagah* mówi: '*Bethin* ma władzę ekskomunikować takiego do czasu kiedy on uwolni żydowskiego brata z rąk Goja'".

4. NIE WOLNO POWOŁYWAĆ CHRZEŚCIJANINA NA ŚWIADKA

Choschen Ham. (34,19):

"Goj lub sługa nie może być świadkiem".

5. ŻYDOWI NIE WOLNO SPOŻYWAĆ CHRZEŚCIJAŃSKIEJ ŻYWNOŚCI

Iore Dea (112,1):

"Starsi zakazali spożywania chleba *Akum*, żeby nie wydawało się, że ich znamy".

Abhodah Zarah (35b):

"Zakazane są następujące rzeczy należące do Gojów: mleko od krowy wydojone przez Goja pod nieobecność Żyda (7), a także ich chleb itp."

(7) "Z obawy przed tym że może domieszać mleko świni lub innego nieczystego zwierzęcia" - Surenhusius Mischnah Ab. Zar. s.6.

6. ŻYDOWI NIGDY NIE WOLNO POSTĘPOWAĆ TAK JAK POSTĘPUJE CHRZEŚCIJANIN

Iore Dea (178,1):

"Nie wolno naśladować zwyczajów *Akum*, ani postępować jak oni. Nie wolno też ubierać się jak *Akum*, ani czesać się jak oni. . . ani nie wolno żydom budować domów, które wyglądają jak świątynie *Akum*".

Ale ponieważ nie wszędzie możliwe jest przestrzeganie tych wszystkich zasad, *Hagah* mówi, że można je pominąć do pewnego stopnia, kiedy np. jest to korzystne dla żyda; np. kiedy żyd odniesie korzyść w zawodzie, który wymaga pewnego rodzaju ubrania.

CHRZEŚCIJANIE SĄ NIECZYŚCI

Nie wiadomo jak często żydzi muszą się myć i oczyszczać, ani ile muszą się uczyć żeby uniknąć wszystkiego co czyni ich nieczystymi. Ale Talmud naucza, że chrześcijanie są ludźmi których sam dotyk robi rzeczy nieczystymi. W *Abhodah Zarah* (72b) jest napisane:

"Pewien człowiek przelewał wino z jednego słoja do drugiego przy pomocy wężyka, kiedy pokazał się Goj i dotknął ręką tego wężyka. W wyniku tego całe to wino (z obu słoików) trzeba było wyrzucić".

Dlatego każde naczynie pochodzące od chrześcijanina musi zostać umyte, chociaż nigdy nie było używane. W *Iore Dea* (120,1) jest napisane:

"Jeśli żyd kupuje od *Akum* naczynie do użycia na stole, niezależnie od tego czy zrobione z metalu, szkła czy ołowiu, nawet jeśli jest nowe, musi je umyć w *Mikvah* [duży basen], lub w pojemniku na 40 litrów wody".

CHRZEŚCIJANIE TO BAŁWOCHWALCY

1. Żeby żyd dawał okazję do grzechu bałwochwalczym chrześcijanom, jak mówi przepis w *Levit.* [Kp] XIX, 14: *Nie będziesz kładł przeszkody przed niewidomym* – on musi unikać wszelkich kontaktów z nimi w dniach kiedy oni wielbią swoich bogów. W *Abhodah Zarah* (2a) jest napisane:

"W trzech dniach przed ich bałwochwalczymi świętami nie wolno ani od nich niczego kupować, ani im sprzedawać. Zakazuje się także udzielania lub przyjmowania każdej pomocy, wymiany pieniędzy, spłacania im długów, ani pozwalania im na spłacanie długów".

W *Abhodah Zarah*, 78c (*Perusch Maimonidesa*, fol. 8) jest napisane:

"Zakazane są wszystkie święta wyznawców Jezusa, i wobec nich musimy zachowywać się tak jak zachowujemy się wobec bałwochalców. Pierwszy dzień tygodnia jest ich głównym świętem, i dlatego zakazuje się robienie w ich szabat wszelkich interesów z tymi którzy wierzą w Jezusa. Musimy stosować te same zasady w ich szabat jakie stosujemy w święta bałwochalców, jak naucza Talmud".

2. ŻYDOWI NIE WOLNO UŻYWAĆ NICZEGO CO DOTYCZY RELIGII CHRZEŚCIJAN

Iore Dea (139,1):

"Nie wolno mieć nic wspólnego z bożkami i wszystkim czego używa się w ich formie religii, niezależnie od tego czy zrobione jest przez *Akum* czy przez żydów".

3. ZAKAZUJE SIĘ SPRZEDAŻY CHRZEŚCIJANOM WSZYSTKIEGO CO WIAŻE SIĘ Z ICH BAŁWOCHWALCZĄ RELIGIĄ

Abhodah Zarah (14b, *Toseph*):

"Zawsze zakazana jest sprzedaż kadzideł bałwochwalczemu księdzu, bo wiadomo, że kiedy o nie pyta zawsze chce je wykorzystać w żadnym innym celu niż złożyć swojemu bożkowi. Dlatego każdy kto mu je sprzeda grzeszy przeciwko zasadzie zakazującej nam umieszczania przeszkód przed niewidomym. Zakazana jest także sprzedaż świec poganom na ich Święto Świec. Ale świece można sprzedawać im w innych dniach. Nie pozwala się sprzedawać poganinowi kielicha kupionego przez żyda po zepsuciu go i wyrzuceniu przez Goja. Może on zostać sprzedany ponownie poganinowi tylko po całkowitej przeróbce. Bo kiedy został zepsuty tylko raz, może być wykorzystany do przechowywania wina oferowanego dla ich bożka". W dalszej części wymienione są zakazy sprzedaży książek chrześcijańskim księżom, jak widzieliśmy wcześniej. Nawet oprawianie tych książek jest zakazane Żydowi.

W *Iore Dea* (139,15) jest napisane:

"Zakazuje się oprawianie książek *Akum*, z wyjątkiem ksiąg prawa. Ale można to zrobić jeśli odmowa wywoła wrogość, ale tylko kiedy bezowocne były wszelkie wysiłki odmowy wykonania tej pracy".

Podobne jest stanowisko *Iore Dea* (151,1, *Hagah*):

"Nie wolno sprzedawać *Akum* wody, jeśli wiadomo, że będzie wykorzystywana jako woda do chrztu". Wspomina się także wiele innych rzeczy, których sprzedaż chrześcijanom jest zakazana, takie jak tkanina służąca do szycia szat dla księży i sztandarów; papier i atrament do pisania książek dotyczących ich

boskiej religii. Zakazana jest sprzedaż a nawet wynajem domów chrześcijanom, które mogą być wykorzystywane jako miejsce kultu. Ale obecnie żydzi handlują z chrześcijanami, zwłaszcza w chrześcijańskie święta, jak również sprzedają im domy dobrze wiedząc, że w nich będą praktykowane pewne sakramenty, takie jak chrzest, komunika czy ostatnie namaszczenie. Talmud nie daje tego powodów, a w *Abhodah Zarah* (2a, *Toseph*) jest napisane:

"Trudno jest powiedzieć na podstawie jakich praw żydzi obecnie handlują z Gojami w ich (złe) święta. Bo chociaż wielu z nich popełnia wszelkiego rodzaju rozwiązłe czyny i perwersje w ich święta dla upamiętnienia świętych, których postrzegają jako bogów, a jeszcze co tydzień celebrują Dzień Nazarejczyka [niedziela], co zawsze było dla nas zakazane".

Ale Bartenora w komentarzu w *Abhodah Zarah* (l, 2, fol. 7b) pisze:

"Ponieważ, gdy jesteśmy w niewoli, nie możemy żyć bez handlu z nimi i zależy od nich w kwestii żywności i musimy ich się bać, zakazany jest tylko handel z nimi w dniach ich świąt (8). Ponadto, obecnie pozwala się na handel z nimi w faktycznym dniu ich świąt, bo rabini są pewni, że oni nie czczą swoich bożków tylko dlatego, że handlują z nami. A co jest zakazane w tej księdze należy odnosić bezpośrednio do bałwochwalstwa".

(8) Chociaż rabin Ischmael mówi, że zakazany jest handel z nimi w trzech dniach przed ich świętami.

Ale rabin Tam (9) twierdzi, że Mischnah zakazuje jedynie sprzedaży bałwochwalcom rzeczy, które mogą wykorzystywać w swojej religii, gdyż oni radują się i czczą swoich bożków, ponieważ dostają rzeczy niezbędne dla tego kultu. Wyjaśnia to w *Abhodah Zarah*, 2a, *Toseph*:

"Nikt nie powinien zastanawiać się nad tym naszym zwyczajem. Bo chociaż uważamy ich za bałwochwalców, oni mogą jedynie ofiarować to co kupią za pieniądze. Dlatego nasza korzyść i ich radość nie są powodem tego zakazu, bo oni mają pieniądze na te rzeczy, nawet gdybyśmy z nimi nie handlowali".

(9) Jeden z autorów *Tosephoth*, zm. 1170.

4. TEN ZAKAZ NIE DOTYCZY ATEISTÓW

Iore Dea (148,5):

"Pozwala się jedynie wysłać prezent *Akum* z okazji jednego z ich świąt, jeśli wiadomo, że on nie wierzy w bożki i ich nie czci".

To samo pisze Maimonides w *Hilkhoth Akum* (IX, 2):

"Złem jest wysyłanie prezentu Gojowi w jego święto, chyba że ma się pewność, iż on nie wierzy w kult chrześcijańskich bożków, ani im nie służy".

CHRZEŚCIJANIE SĄ ŻLI

Nie ma żadnego większego przekonania żydów, niż to, że chrześcijanie mogą skrzywdzić dzieci Izraela. Dlatego rządzący Wybranego Narodu zawsze instruowali ich by nie przyjmowali żadnej pomocy od chrześcijan, którzy zawsze będą uciekać się do mordu i innych zbrodni, kiedy nie mogą zrealizować swoich podłych celów. Dlatego żydowi nie wolno zatrudniać chrześcijanki jako pielęgniarki, czy nauczyciela jego dzieci, lekarza, fryzjera czy akuszerki.

1. NIE JAKO PIELĘGNIARKA

Iore Dea (81,7, *Hagah*):

"Nie wolno by dzieckiem zajmowała się *Nokhri*, jeśli można zatrudnić Izraelitkę, bo mleko *Nokhrith* utwardza serce dziecka i buduje w nim zły charakter".

2. NIE JAKO NAUCZYCIEL

Iore Dea (153,1, *Hagah*):

"Nie wolno dopuścić do tego, by dziecko uczyło się od *Akum* manier, literatury czy sztuki, gdyż to doprowadzi je do herezji".

3. NIE JAKO LEKARZ

Iore Dea (155,1):

"Kiedy żyd zostaje w jakiś sposób ranny, nawet tak ciężko, że musiałby naruszyć szabat wzywając lekarza, nie wolno mu korzystać z usług lekarza chrześcijańskiego (*Akum*), którego nie znają wszyscy w sąsiedztwie, bo musimy strzec się przed rozlaniem krwi. Nawet kiedy nie wiemy czy pacjent przeżyje czy umrze, nie wolno korzystać z usług takiego lekarza. Ale jeśli jest pewne, że może umrzeć, wtedy można

skorzystać z pomocy takiego lekarza, bo ekstra godzina życia nie jest wielką stratą. Jeśli *Akum* twierdzi, że dane lekarstwo jest dobre, można mu wierzyć, ale trzeba się upewnić, żeby nie kupować go od niego. Są tacy, którzy mówią, że to ważne jest tylko wtedy kiedy *Akum* oferuje pomoc za darmo, i że można ją przyjąć tylko wtedy gdy się za nią płaci. Ale można brać za pewnik, że nie skrzywdzą żyda tylko z powodu pieniędzy".

Pesachim (25a):

"Rabin Jochann mówi: można przyjąć pomoc medyczną od wszystkich oprócz bałwochwalców, cudzołożników i morderców".

4. NIE JAKO FRYZJER

Iore Dea (156,1):

"Nie wolno dać się ogolić przez *Akum*, chyba że są z tobą żydowscy przyjaciele. Są tacy, którzy mówią, że nie wolno dać się ogolić przez *Akum* nawet kiedy obecni są inni, chyba że możesz się zobaczyć w lustrze" (10).

(10) To nie odnosi się do golenia brody, a tylko do włosów na szyi. Bo żyd który goli brodę popełnia pięć grzechów, z uwagi na jej pięć (w kształcie gwiazdy) punktów – por. Maimonides w *Hilkoth Akum*, XII, 5.

5. NIE JAKO POŁOŻNA

Abhodah Zarah (26a):

"Nasi rabini przekazali nam, że zagranicznej kobiecie nigdy nie wolno odbierać porodu dziecka Izraela, gdyż one są skłonne do przelewania krwi. Ale starsi mówią, że zagraniczna kobieta może odbierać poród w obecności żydowskich kobiet, ale nigdy kiedy jest sama. Rabin Meir mówi, że nie wolno na to pozwolić nawet kiedy inni są obecni. Bo one często ręką miażdżą miękką głowę dziecka i zabijają je; mogą to zrobić tak by obecni tego nie zauważyli".

CHRZEŚCIJANA MOŻNA KRZYWDZIĆ W SPOSÓB POŚREDNI

Wyznawcy "tego człowieka", którego przyjęte przez żydów imię ma oznaczać "niech jego imię i pamięć o nim zostaną wymazane", nie są uważani inaczej niż ci których pozbycie się będzie dobre. Nazywani są Rzymianami i tyranami, którzy utrzymują w niewoli dzieci Izraela, i przez ich zniszczenie żydzi uwolnią się z tej czwartej niewoli. Dlatego każdy żyd powinien robić wszystko co może żeby zniszczyć to bezbożne królestwo Edomitów (Rzym), które rządzi całym światem. Ale skoro nie zawsze i nie wszędzie jest możliwe dokonanie eksterminacji chrześcijan, Talmud nakazuje by atakować ich co najmniej w sposób pośredni, a mianowicie: krzywdzić ich każdą możliwą metodą, i w ten sposób zmniejszać ich siłę, pomagać w kierunku ich ostatecznego zniszczenia. Gdzie tylko możliwe żyd powinien zabijać chrześcijan, i robić to bez litości.

Artykuł I – NALEŻY SZKODZIĆ CHRZEŚCIJANOM

Żyd ma nakaz szkodzenia chrześcijanom kiedy tylko może, zarówno pośrednio poprzez nie udzielanie im w żaden sposób pomocy, jak i bezpośrednio niszcząc ich plany i projekty; nie może też ratować chrześcijanina, któremu grozi śmierć.

I. NIE WOLNO CZYNIĆ DOBRA CHRZEŚCIJANOM

Zohar (1,25b):

"Ci którzy czynią dobro *Akum*. . . nie zmartwychwstaną".

Niekiedy zezwala się czynić dobro dla chrześcijan, ale tylko po to, żeby pomóc Izraelowi, a mianowicie by zachować spokój i ukryć nienawiść do nich. Maimonides w *Hilkoth Akum* (X,6) mówi:

"Można pomagać Gojom w potrzebie, jak również żydom w potrzebie, dla zachowania spokoju. . ."

Iore Dea (148,12 *Hagah*):

"Dlatego jeśli wejdiesz do miasta i dowiesz się że oni świętują, możesz udawać że cieszysz się z nimi, żeby ukryć swoją nienawiść. Ale ci którzy dbają o zbawienie swoich dusz powinni trzymać się z daleka od takich świętowań. Powinniście pokazać, że nienawistną rzeczą jest cieszenie się z nimi, jeśli możecie to zrobić nie wywołując wrogości".

1. NIE WOLNO CHWALIĆ CHRZEŚCIJANINA

Abhodah Zarah (20,a, *Toseph*):

"Nie mów nic co mogłoby ich chwalić, chyba że powiesz: Jak dobry jest ten Goj!" (1)

91) Maimonides (*Hilk. Akum* X,5) dodaje: "Co więcej, powinieneś szukać okazji by mieszać się z nimi i dowiedzieć się o ich złych uczynkach".

W ten sposób oni wyjaśniają słowa Pwt (VII, 2). . . i nie okażesz im (Gojom) żadnej litości, jak rabin S Iarchi wyjaśnia w *Gemarah* ten fragment Biblii:

"Nie praw im żadnych komplementów, bo zakazane jest mówienie: jak dobry jest ten Goj".

Iore Dea (151,14):

"Nie wolno ich chwalić ani powiedzieć jak dobry jest *Akum*. Jeszcze mniej chwalić to co robią lub opowiadać coś o nich, co przysparzałoby im chwały. Ale jeśli chwaląc ich zamierzasz oddać chwałę Bogu, a mianowicie dlatego, że stworzył urodziwe stworzenia, możesz to zrobić".

2. ŻYDOWI NIE WOLNO MÓWIĆ O RZECZACH WYKORZYSTYWANYCH PRZEZ CHRZEŚCIJAN W ICH BAŁWOCHWALCZYM KULCIE

Hilkhoth Akum (V,12):

"Zakazuje się także mówić o Akum; bo jest napisane (Wj XXIII, 13): . . . a imienia bogów obcych nie wymieniacie".

3. O ICH BOŻKACH NALEŻY MÓWIĆ Z POGARDA

Iore Dea (146,15):

"Ich bożki należy zniszczyć, albo nazywać pogardliwymi określeniami".

Ibid (147,5):

"Pozwala się szydzić z bożków, i zakazuje się mówić do Goja: *Niech twój Bóg ci pomoże, albo mam nadzieję, że odniesiesz sukces*".

Rabin Bechai, wyjaśniając tekst Pwt o nienawiści do bałwochwalstwa mówi:

"Pismo uczy nas nienawiści do bożków i nazywać ich podłymi imionami. Dlatego jeśli kościół nazywa się *Bethgalia* = "dom wspaniałości", powinno się go nazywać *Bethkaria* = nieważny dom, dom świń, latryna. Bo ten wyraz – *karia* – oznacza nie znaczące, biedne miejsce".

W wielu miejscach żydzi nadają haniebne nazwy chrześcijańskim rzeczom. Nie będzie niestosowne by wymienić kilka z tych nazw, które nadają rzeczom i osobom uważanym przez chrześcijan za święte i cenne:

JESUS nazywany jest haniebnie *Jeschu* – co oznacza: *Niech jego imię i pamięć zostaną wymazane*. Jego właściwe imię w hebrajskim jest *Jeschua*, co oznacza Zbawienie.

MARYJA, MATKA JEZUSA, nazywana jest *Charia* = gnój, ekskrement (niem. *Dreck*). W hebrajskim jej imię jest Miriam.

CHRZEŚCIJAŃSCY ŚWIĘCI, wyraz w hebrajskim jest *Kedoschim*, nazywani są *Kededchim* (*cinaedos*) = kobiece mężczyźni (cioty). Święte kobiety nazywane są *Kedeschoth* = ladacznice.

NIEDZIELA nazywana jest *dniem nieszczęścia*.

ŚWIĘTO BOŻEGO NARODZENIA nazywane jest *Nital* = eksterminacja.

WIELKANOC nie jest nazywana właściwym wyrazem Pesach (Pascha), lecz *Ketsach* = ścięcie, lub *Kesach* = szubienica.

KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAŃSKI nie jest nazywany *Beth Hattefillah* = dom modlitwy, lecz *Beth Hattiflah* = dom próżności, dom zła.

KSIĘGI EWANGELII nazywane są *Aavon Gilaion* = księgi podłości

CHRZEŚCIJAŃSKIE OFIARY nazywane są ofiarami gnoju. W Talmudzie jerozolimskim (13b) jest napisane:

"Kto widzi ich *mezabbelim* (ekskrementujących – składających ofiary) przed ich bożkiem, niech powiedzą (Wj XXII, 20): *Ktokolwiek by składał ofiary innym bogom <poza samym Panem>, podlega klątwie*".

Rabin Iarchi (odnosząc się do Lb. XXV, 3) naucza, że Goje faktycznie homorują swojego Boga ekskrementując przed nim.

CHRZEŚCIJAŃSKA DZIEWCZYNA która pracuje dla żydów w szabat nazywana jest *Schaw-wesschicksel* = brud szabatowy.

4. NIE WOLNO ŻYDOWI DAWAĆ PRZEZENTÓW CHRZEŚCIJANOM

Hilkhoth Akum (X,5):

"Zabrania się dawania prezentów Gojom, ale pozwala się dawanie ich konwertycie żyjącym wśród żydów, bo jest napisane: Wędrowcy który zatrzyma się w waszych miastach dajcie coś do zjedzenia, albo sprzedajcie go go Gojowi, tzn. sprzedać, a nie dać".

Iore Dea (151,11):

"Zakazane jest dawanie darmowych prezentów *Akum*, którego żyd nie może traktować poufale".

Ale Talmud pozwala żydowi na dawanie prezentów Gojom których zna i od których spodziewa się otrzymać coś w zamian.

5. Żydowi nie wolno sprzedąć farmy chrześcijanom

Iore Dea (334,43):

"Żyd musi zostać odrzucony w 24 przypadkach, a mianowicie. . . 8. Każdy kto sprzedaje swoją farmę *Akum* musi zostać wypędzony – chyba że zobowiąże się wynagrodzić za wszystkie krzywdy powstałe w wyniku zamieszkiwania *Akum* blisko żydów".

6. ZAKAZANE JEST NAUCZANIE CHRZEŚCIJAN ZAWODU

Iore Dea (154,2):

"Nie pozwala się uczyć *Akum* żadnego zawodu".

* * * * *

II. NALEŻY SZKODZIĆ WYSIŁKOM / DZIEŁOM CHRZEŚCIJAN

Skoro Goje służą żydom jak juczne zwierzęta, należą do żydów razem z ich życiem i wszystkimi umiejętnościami:

"Życie Goja i wszystkie jego siły fizyczne należą do żyda" (A. Rohl. *Die Polem.* s. 20).

Aksjomatem rabinów jest to, że żyd może zabrać z każdego powodu wszystko co należy do chrześcijan, nawet przez oszustwo, i to nie będzie nazwane rabunkiem, gdyż on tylko odbiera to co do niego należy.

Babha Bathra (54b):

"Wszystko co dotyczy Gojów jest jak pustkowie; pierwszy człowiek który się pokaże może je przejąć na własność".

1. CHRZEŚCIJANOM NIE WOLNO POWIEDZIEĆ ŻE ZBYT DUŻO PŁACĄ ŻYDOWI

Choschen Hammischpat (183,7):

"Jeśli wyślesz posłańca by odebrał pieniądze od *Akum* i ten zapłaci zbyt dużo, posłaniec może zatrzymać różnicę. Ale jeśli posłaniec o tym nie wie, możesz ją zatrzymać dla siebie".

2. NIE WOLNO ZWRACAĆ CHRZEŚCIJANOM RZECZY PRZEZ NICH ZAGUBIONYCH

Choschen Ham. (266,1):

"Żyd może zatrzymać wszystko co znajdzie należące do *Akum*, bo jest napisane: *Zwróć twoim braciom co zgubili* (Pwt XXII, 3). Bo ten kto zwróci zgubioną rzecz (chrześcijanom) grzeszy przeciwko prawu zwiększając siłę gwałcicieli prawa. Zasluguje na pochwałę zwrócenie własności jeśli jest to zrobione w imię Boga, a mianowicie, jeśli wtedy chrześcijanie pochwalą żydów i spojrzą na nich jak na zacnych ludzi".

3. CHRZEŚCIJAN MOŻNA OSZUKIWAĆ

Babha Kama (113b):

"Pozwala się na oszukiwanie Goja".

Choschen Ham. (156,5 *Hagah*):

"Jeśli żyd robi dobry interes w *Akum*, nie wolno by inni żydzi, w pewnych miejscach, przychodzili i robili interes z tym samym *Akum*. Ale w *innych miejscach* jest inaczej, gdzie inny żyd może przyjść do tego samego *Akum*, wyciągnąć z niego wiaodmości i oszukać go i zabrać mu pieniądze. Bo majątek *Akum* uważa się za wspólną własność i należy do pierwszego który go zdobędzie. Ale są tacy, którzy mówią, iż nie powinno się tak robić".

Choschen Ham. (183,7 *Hagah*):

"Jeśli żyd robi interes z *Akum* i przychodzi inny Izraelita i oszuka *Akum*, albo oszukując go na mierze, wadze czy liczbie, musi podzielić się zyskiem z pierwszym Izraelitą, gdyż obaj brali udział w interesie, żeby mu pomóc".

4. ŻEBY OSZUKAĆ CHRZEŚCIJAN ŻYD MOŻE UDAWAĆ ŻE JEST CHRZEŚCIJANINEM

Iore Dea (157,2 *Hagah*):

"Jeśli żyd może oszukać ich [bałwochwalców] udając, że jest czcicielem gwiazd, może to zrobić" (2)
(2) Ten tekst występuje również w wydaniu wileńskim z 1873.

5. ŻYD MOŻE PRAKTYKOWAĆ LICHWĘ NA CHRZEŚCIJANACH

Abhodah Zarah (54a):

"Pozwala się stosować lichwę wobec apostatów (3) którzy wpadną w bałwochwalstwo".

(3) Chrztost Żydzi nazywają *Schomed*, a apostatę, ochrzczonego Żyda *Meschummad*.

Iore Dea (159,1):

"Zgodnie z Torah, pozwala się pożyczać pieniądze *Akum* na lichwę. Ale niektórzy starsi zaprzeczają temu z wyjątkiem w przypadku życia i śmierci. Obecnie pozwala się na to z każdego powodu".

* * * * *

III. NALEŻY SZKODZIĆ CHRZEŚCIJANOM W SPRAWACH PRAWNYCH

1. ŻYD MOŻE KŁAMAĆ I DOKONYWAĆ KRZYWOPRZYSIĘSTWA ŻEBY SKAZAĆ CHRZEŚCIJANNINA

Babha Kama (113a):

"Nasza nauka mówi: Kiedy do sądu przychodzą żyd i Goj, ułaskaw żyda jeśli możesz, zgodnie z prawem Izraela. Jeśli wygra Goj, powiedz mu czego wymaga nasze prawo. Jeśli żyda można ułaskawić zgodnie z prawem gojowskim, ułaskaw go i powiedz mu, że jest to zgodne z naszym prawem. Jeśli nie można tego zrobić, postępuj ostrożnie przeciwko Gojowi, jak radzi rabin Ischmael. Ale rabin Akibha twierdzi, że nie można stosować oszustwa, żeby nie obrażać imienia Boga, i należy skazać żyda za krzywoprzysięstwo".

Uwaga na marginesie wyjaśnia to stanowisko rabina Akibha w następujący sposób:

"Nie obraża się imienia Boga jeśli Goj nie wie że żyd kłamał".

I dalej, *Babha Kama* (113b) mówi:

"Nie obraża się imienia Boga, jeśli np. żyd okłamuje Goja mówiąc: 'Dałem coś twojemu ojcu, ale on zmarł; ty musisz mi to zwrócić', tak długo jeśli Goj nie wie, że kłamiesz".

2. ŻYD Z CZYSTYM SUMIENIEM MOŻE DOKONYWAĆ KRZYWOPRZYSIĘSTWA

Kallah (1b, p.18):

"Ona (matka *mamzera*) powiedziała: 'przysięgnij'. I rabin Akibha przysięgł ustami, ale w sercu unieważnił tę przysięgę" (4).

(4) por. *supra*, s.30

Podobny tekst jest w *Schabbuoth Hagahoth* rabina Ascher (6d):

"Jeśli magistrat miasta zmusza żydów by przysięgli, że nie uciekną z miasta ani niczego z niego nie zabrają, mogą przysiąc fałszywie mówiąc sobie, iż nie uciekną dzisiaj, ani nie zabrają niczego tylko dzisiaj".

* * * * *

IV. CHRZEŚCIANOM TRZEBA SZKODZIĆ W RZECZACH KONIECZNYCH DO ŻYCIA

Żydom nie wolno szczerzyć środków w walce z tyranami trzymającymi ich w czwartej niewoli żeby się uwolnić. Z całą przebiegłością muszą zwalczać chrześcijan i nie robić nic żeby zapobiec przydarzającemu się im złu: nie wolno dbać o ich chorych, nie wolno pomagać rodzącym kobietom chrześcijańskim, ani ratować kiedy grozi im śmierć.

1. ŻYD ZAWSZE MUSI PRÓBOWAĆ OSZUKIWAĆ CHRZEŚCIJAN

Zohar (I, 160a):

"Rabin Jehuda powiedział mu [rabinowi Chezkia]: 'Należy chwalić tego kto może uwolnić się od wrogów Izraela, i należy bardzo chwalić tych którzy uwalniają się od nich i walczą z nimi'. Rabin Chezkia zapytał: 'W jaki sposób musimy z nimi walczyć?' Rabin Jehuda powiedział: 'Bo roztropnie poprowadzisz wojnę; tam zwycięstwo, gdzie wielki doradca' (Prz 24, 6). Jaki to rodzaj wojny? Rodzaj którym musi walczyć z wrogami każdy syn człowieka, który Jakub zastosował przeciwko Ezawowi – poprzez oszustwo i sztuczki kiedy tylko możliwe. One muszą się toczyć przeciwko nim nieustannie, aż zostanie przywrócony właściwy porządek. Dlatego powiem z zadowoleniem, że powinniśmy uwolnić się od nich i nimi rządzić".

2. NIE WOLNO POMAGAĆ CHOREMU CHRZEŚCIJANINOWI

Iore Dea (158,1):

"Nie należy leczyć *Akum* nawet za pieniądze, chyba że wywoła to wrogość".

3. NIE WOLNO POMAGAĆ RODZĄCEJ CHRZEŚCIJAŃSKIEJ KOBIECIE

Orach Chaiim (330,2):

"Nie udziela się pomocy kobiecie *Akum* kiedy rodzi w szabat, nawet w małym stopniu, bo nie wolno naruszać szabatu".

4. NIE WOLNO POMAGAĆ CHRZEŚCIJANINOWI W ŚMIERTELNYM NIEBEZPIECZEŃSTWIE

Choschen Ham. (425,5):

"Jeśli zobaczysz heretyka nie wierzącego w Torę, który wpadł do studni w której jest drabina, natychmiast zabierz ją od niego i powiedz mu: 'Muszę iść i ściągnąć syna z dachu; zaraz przyniosę ci drabinę', albo coś innego. Ale *Kuthaei*, którzy nie są naszymi wrogami, a opiekują się owcami Izraelitów, nie wolno zabijać bezpośrednio, lecz nie wolno ratować ich od śmierci".

Iore Dea (158,1):

"*Akum* którzy nie są naszymi wrogami nie wolno zabijać bezpośrednio, niemniej jednak nie wolno ratować ich od śmierci. Na przykład jeśli zobaczysz, że jeden z nich wpada do morza, nie wyciągaj go, chyba że obieca dać ci pieniądze".

Maimonides w *Hilkhoth Akum* (X,1) mówi:

"Nie miej dla nich żadnej litości, bo napisane jest (Pwt VII, 2): *nie okażesz im litości*. Dlatego jeśli zobaczysz *Akum* w kłopotach lub tonącego, nie udzielaj mu pomocy. A jeśli zagraża mu śmierć, nie ratuj go od niej. Ale nie jest dobre zabić go własną ręką wrzucając go do studni lub w inny sposób, gdyż on nie toczy z nami wojny".

CHRZEŚCIJAN NALEŻY KRZYWDZIĆ BEZPOŚREDNIO

I na koniec, Talmud nakazuje zabijanie chrześcijan bez litości. *Abhodah Zarah* (26b):
"Heretyków, zdrajców i apostatów należy wrzucać do studni i nie ratować".

Choschen Hammischpat (388,10):

"Szpiega należy zabić, nawet obecnie, wszędzie gdzie się go znajdzie. Można go zabić nawet zanim się przyzna. A nawet jeśli przyzna, że zamierzał kogoś skrzywdzić, i jeśli zamierzona przez niego krzywda nie jest wielka, to wystarcza by skazać go na śmierć. Ale nie wolno go ostrzec, ani się do tego przyznać. Ale jeśli bezczelnie powie: 'Nie, przyznam się!' to musi zostać zabity, im szybciej tym lepiej. Jeśli nie ma czasu na to by go ostrzec, nie jest to konieczne. Są tacy, którzy mówią, że zdrajcę należy ukarać śmiercią tylko jeśli niemożliwe jest pozbycie się go poprzez okaleczenie go, to jest przez wycięcie mu języka lub oczu, ale jeśli to można zrobić, nie wolno go zabić, gdyż nie jest gorszy od innych którzy nas prześladują".

Choschen Hamm (388,15):

"Jeśli można udowodnić, że ktoś zdradził Izrael trzy razy, albo dał *Akum* pieniądze Izraelitów, należy znaleźć sposób po ostrożnym przemyśleniu jak wymazać go z powierzchni ziemi".

* * * * *

I. RENEGATÓW NALEŻY ZABIĆ

Nawet chrześcijanin, którego złapie się na badaniu prawa Izraela, zasługuje na śmierć. *Sanhedrin* (59a):
"Rabin Jochanan mówi: *Goi* który wścibia nos w prawo zasługuje na śmierć".

II. OCHRZCZONYCH ŻYDÓW NALEŻY SKAZYWAĆ NA ŚMIERĆ

Hilkhoth Akum (X, 2):

"Te rzeczy [supra = j.w.] są dla bałwochwalców. Ale również Izraelici, którzy odchodzą od swojej religii i stają się epikurejczykami, należy zabijać, i musimy prześladować ich do końca. Bo to oni zsyłają nieszczęścia na Izrael i odciągają ludzi od Boga".

* * *

Iore Dea (158,2 *Hagah*):

"Renegatów którzy korzystają z przyjemności *Akum*, i którzy stają się skażeni poprzez czczenie gwiazd i planet jak oni, powinno się zabijać".

Podobnie w *Choschen Hamm*. (425,5):

"Żydzi którzy zostali epikurejczykami, którzy czczą gwiazdy i planety i złośliwie grzeszą; także ci którzy spożywają mięso rannych zwierząt, lub którzy ubierają się w próżną odzież, zasługują na miano epikurejczyków; podobnie jak ci którzy odrzucają Torę i proroków Izraela – prawo jest takie, że wszyscy ci powinni zostać zabici; i ci którzy mają władzę nad życiem i śmiercią powinni ich zabijać, a jeśli nie można tego zrobić, powinni zostać doprowadzeni do śmierci oszukańczymi sposobami".

Rabin Maimonides w *Hilkhoth Teschubhah* (III,8) przedstawia listę tych, których uważa się za odrzucających prawo:

"Są trzy klasy ludzi odrzucających prawo Tory: (1) ci którzy mówią iż Tora nie była dana przez Boga, przynajmniej jeden werset czy jeden w niej wyraz, ci którzy mówią iż jest to w całości dzieło Mojżesza; (2) ci którzy odrzucają wyjaśnienia Tory, a mianowicie prawo werbalne *Mischnah*, i nie uznają autorytetu doktorów prawa, jak wyznawcy *Tsadok* (Saduceusze) i *Baithos*; (3) ci którzy mówią że Bóg zmienił prawo na inne, nowe prawo, i że Tora już nic nie znaczy, mimo że nie zaprzeczają iż była dana przez Boga, jak uważają chrześcijanie i Turcy. Wszyscy ci odrzucają prawo Tory".

III. NALEŻY ZABIJAĆ CHRZEŚCIJAN GDYŻ SĄ TYRANAMI

Zohar (I,25a):

"Ludzie ziemi są bałwochwalcami i o nich jest napisane: *Niech zostaną wymazani z powierzchni ziemi. Zniszczcie pamięć o Amalekach*. Oni są jeszcze z nami w tej czwartej niewoli, a mianowicie książęta [Rzymu]. . . którzy naprawdę są Amalekami".

1. NAJPIERW NALEŻY ZABIĆ TYCH KSIAŻĄT

Bo jeśli pozwoli im się żyć, próżna jest nadzieja wyzwolenia żydów, a ich modlitwy o uwolnienie z czwartej niewoli na nic się nie przydadzą.

Zohar (I,219B):

"Jest pewne, że nasza niewola będzie trwać do czasu kiedy zniszczy się książęta Gojów, którzy czczą bożki".

Zohar (II,19a):

"Rabin Jehuda powiedział: Chodźcie i zobaczcie jak to jest; jak książęta przejęli władzę nad Izraelem, a Izraelici nie protestują. Ale ich radość słyszy się kiedy upada książę. Jest napisane: Król Egipcjan zmarł i wkrótce dzieci Izraela zostały uwolnione z niewoli; krzyczeli i ich głos wznosił się do Boga".

2. ŻYDZI POWINNI NAJBARDZIEJ NIENAWIDZIĆ KSIĘSTWO KTÓREGO GŁÓWNYM MIASTEM JEST RZYM

Oni nazywają je Królestwem Ezawa, i Edomitów, Królestwem Dumy, Złym Królestwem, Bezbożnym Rzymem. Imperium Tureckie nazywane jest Królestwem Iszmaelitów, jego nie chcą zniszczyć. Ale Królestwo Rzymu musi zostać zniszczone, ponieważ kiedy zniszczy się zepsuty Rzym, zbawienie i wolność przyjdą dla Wybranego przez Boga Narodu (5).

(5) por. Synag. Jud. rozdz.X, s.212.

Rabin David Kimchi pisze w *Obadiah*:

"Co prorocy przepowiedzieli o zniszczeniu Edomu w ostatnich dniach odnosiło się do Rzymu, jak wyjaśnia Izajasz (rozdz. XXXIV, 1): *Przystąpcie, narody, by słuchać!*. . . Bo kiedy zniszony zostanie Rzym, Izrael zostanie odkupiony".

Rabin Abraham także w książce *Tseror Hammor*, sekcji *Schoftim*, mówi to samo:

"Natychmiast po zniszczeniu Rzymu będziemy odkupieni".

IV. I W KOŃCU ZABICI ZOSTANĄ WSZYSCY CHRZEŚCIJANIE, ŁĄCZNIE Z NAJLEPSZYMI

Abhodah Zarah (26b, *Tosephoth*):

"Nawet najlepszych z Gojów powinno się zabić".

Schulchan Arukh, po słowach *Iore Dea* (158, 1) że ci z *Akum*, którzy nie krzywdzą żydów nie zostaną zabici, a mianowicie ci, którzy nie toczą wojny z Izraelem, w ten sposób wyjaśnia wyraz *Milchamah* - wojna:

"Ale w czasie wojny należy zabić *Akum* bo jest napisane: 'Dobrzy spośród *Akum* zasługują na zabicie, itp'".

V. ŻYD KTÓRY ZABIJA CHRZEŚCIJANINA NIE POPEŁNIA GRZECHU, LECZ SKŁADA WŁAŚCIWĄ OFIARĘ BOGU

Sepher Or Israel (177b):

"Odbierz życie *Kliphoth* i zabij ich, i sprawisz taką samą przyjemność Bogu jakbyś ofiarował mu kadzidło".

Ialkut Simoni (245c. n. 772):

"Każdy kto przelewa krew bezbożnego jest przyjmowany przez Boga tak jak ten kto składa Bogu ofiarę".

VI. PO ZNISZCZENIU ŚWIĄTYNI JEROZOLIMSKIEJ, JEDYNĄ KONIECZNĄ OFIARĄ JEST EKSTERMINACJA CHRZEŚCIJAN

Zohar (III,227b) *Good Pastor*:

"Jedyną wymaganą ofiarą jest usunięcie spośród nas nieczystych".

Zohar (II, 43a), wyjaśniając zasadę Mojżesza o odkupieniu pierwotnego należącego do osła poprzez złożenie ofiary z baranka mówi:

"Osioł oznacza nie-żyda, który ma być odkupiony przez poświęcenie baranka, który przedstawia rozproszone owieczki Izraela. Ale jeśli odmówi odkupienia, zmiażdż mu czaszkę. . . Oni powinni zostać usunięci z księgi żywych, bo o nich jest napisane: *Tego kto grzeszy przeciwko mnie usunę z księgi życia*".

VII. CI KTÓRZY ZABIJAJĄ CHRZEŚCIJAN ZAJMĄ WYSOKIE MIEJSCE W NIEBIE

Zohar (I,38b, and 39a):

"W pałacach czwartego nieba są ci którzy opłakiwali Syjon i Jerozolimę, i wszyscy ci którzy niszczyli bałwochwalcze narody. . . i ci którzy zabijali ludzi wielbiących bożki są ubrani w szkarłatne szaty, żeby można było ich rozpoznać i szanować".

VIII. ŻYDOM NIGDY NIE WOLNO PRZESTAĆ EKSTERMINOWAĆ GOJÓW, NIGDY NIE WOLNO ZOSTAWIAĆ ICH W SPOKOJU I NIGDY IM SIĘ NIE PODDAWAĆ

Hilkhoth Akum (X, 1):

"Nie jedz z bałwochwalcami, nie pozwalaj im czcić ich bożków, bo jest napisane: *nie zawrzesz z nimi przymierza i nie okażesz im litości* (Pwt rozdz. VII, 2). Albo odciągniesz ich od bożków, albo ich zabijesz".

Ibid (X,7):

"Tam gdzie silni są żydzi, nie wolno pozostawić żadnego bałwochwalcy. . ."

IX. WSZYSCY ŻYDZI MUSZĄ SIĘ ZJEDNOCZYĆ W NISZCZENIU SWOICH ZDRAJCÓW

Choschen Hamm. (338,16):

"Wszyscy mieszkańcy miasta mają obowiązek udziału w wydatkach zabicia zdrajcy, nawet ci którzy mają płacić inne podatki".

X. ŻADNE ŚWIĘTO, NIEWAŻNE JAK UROCZYSTE, NIE MOŻE ZAPOBIEC ŚCIĘCIU CHRZEŚCIJANINA

Pesachim (49b):

"Rabin Eliezer powiedział: pozwala się ściąć głowę 'idioty' [jednego z ludzi ziemi] w święto Odkupienia jeśli wypada w szabat (6). Jego uczniowie powiedzieli mu: rabinie, powinieneś powiedzieć raczej 'złożyć ofiarę'. Ale on odpowiedział: Absolutnie nie, bo konieczne jest odmawianie modlitwy kiedy składa się ofiarę, a nie ma potrzeby modlitwy kiedy ścina się kogoś".

(6) Nie można wyobrazić sobie świętszego dnia niż ten.

XI. JEDYNYM CELEM WSZYSTKICH DZIAŁAŃ I MODŁÓW ŻYDÓW POWINNO BYĆ ZNISZCZENIE CHRZEŚCIJAŃSKIEJ RELIGII

W ten sposób żydzi przedstawiają swojego Mesjasza i Wyzwoliciele, którego się spodziewają, jako prześladowcę, który sprowadzi wielkie nieszczęścia na nie-żydów. Talmud podaje listę trzech wielkich katastrof, które zejdą na świat kiedy przyjdzie Mesjasz. *Schabbath* (118a) mówi:

"Każdy kto spożyje trzy posiłki w szabat będzie uratowany od trzech nieszczęść: kary Mesjasza, cierpienia w piekle i od wojny Magoga, bo jest napisane: *Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza, zanim przyjdzie wielki i straszny dzień Pana*, itd."

XII. W MODLITWACH ŻYDZI WOŁAJĄ O PRZYJŚCIE MŚCIWEGO MESJASZA, ZWŁASZCZA W PRZEDDZIEŃ PASCHY:

"Wylej wszelki gniew na narody które cie nie znają, i na królestwa które nie wzywają twojego imienia; wylej na nich swoje oburzenie, i niech dotknie ich twój gniew; prześladuj i niszczy ich w gniewie spod niebios Pana" (7)

(7) por. *Sanhedrin*, rozdz. VII pod koniec, i *Iebhammoth* ostatni rozdział.

Oni modlą się także następującymi słowami:

"*Jak długo twoja siła będzie pozostawać w niewoli i twoje piękno leżeć pod ręką oprawcy? O Boże! Pokaż swoją siłę i twój zapal przeciwko naszym wrogom; złam ich siłę i pogmatwaj im plany. . .*"

I znowu:

"Odbierz nadzieję niesprawiedliwym, niech natychmiast zginą heretycy; wykorzeń, rozbij i zniszcz Dumne Królestwo, przyspiesz uczynienie wszystkich narodów poddanymi w naszych czasach'.

* * *

W tym samym czasie, w Wielki Piątek, "książę Dumnego Imperium" Rzymu, papież, modli się i nakazuje wszystkim na świecie modlić się za wszystkich "heretyków" i tych którzy się "zagubili", następującymi słowami:

"Módlmy się za wiarołomnych żydów: żeby Pan nasz Bóg zerwał zasłonę z ich serc, żeby poznali Jezusa Chrystusa naszego Pana.

Wszzechmogący, wieczny Boże, który nawet wiarołomnych żydów nie odrzucasz od swego miłosierdzia, wysłuchaj prośb naszych, jakie zanosimy za ten naród zaślepiony, aby uznając światło prawdy, którym jest Jezus Chrystus, wyrwał się z swoich ciemności. Przez tegoż Pana. . ."

JAK PAPIEŻE TRAKTOWALI ŻYDÓW

Papież Innocenty III zadekretował co następuje:

"Skoro Kain był wędrowcem i wyrzutkiem, nie mógł być zabity przez nikogo, ale oznakowany symbolem strachu na czole, tak samo żydzi. . . przeciwko którym woła głos krwi Chrystusa. . . chociaż nie mają być zabici, muszą na zawsze pozostać rozproszeni jak wędrowcy na powierzchni ziemi" (1)

(1)Migne, Patrologia, CCXV, 1291.

"Chociaż chrześcijańska pobożność toleruje żydów. . . których własne wady skazują na wieczną niewolę. . . i pozwala im żyć pośród nas (mimo że Maurowie nie będą ich tolerować), nie wolno pozwolić im na niewdzięczność wobec nas w taki sposób, żeby odpłacali nam hańbą za przysługi i pogardą za naszą zażyłość. Na naszą zażyłość pozwala im tylko nasze miłosierdzie, ale oni dla nas są niebezpieczni jak owad w jabłku, jak wąż w piersi * * * Ale skoro już zaczęli podgryzać jak szczur, i śmierdzieć jak wąż, powinniśmy się wstydzić tego, że ogień w naszych piersiach jest przez nich spożywany, a nie konsumuje ich* * * Skoro są potępionymi niewolnikami Pana, w którego śmierci podle spiskowali (przynajmniej skutkiem ich czynu), niech uznają się za niewolników tych, których wyzwoliła śmierć Chrystusa" (2)

(2) Ibid., s.694.

Za tego samego papieża, Innocentego III, IV Sobór Laterański w roku 1215 przyjął kanony 67-70, zarządzające postawę kościoła wobec Żydów (3).

(3) cf. Binius, Concilia Generalia, Vol. II, Tom. 3, p.695.

Pierwszy kanon jest finansowy, zawierający środki ochronne dla chrześcijan przeciwko zachłanności żydów jako lichwiarzy. Tylko żydzi mieli pozwolenie pożyczania pieniędzy na procent.

Drugi mówi, że wszyscy żydzi powinni zawsze odróżniać się od chrześcijan kolorem ubrania i charakterystycznym znacznikiem.

Trzeci zakazuje żydom zatrudnianie chrześcijan jako pielęgniarki, nauczycieli i służbę domową, i zakazuje chrześcijanom zamieszkiwanie z żydami i żydówkami. Niemożliwe było legalne małżeństwo z nimi.

Czwarty zakazuje akceptacji zeznań żydów przeciwko chrześcijanom i nakazuje preferencję zeznań chrześcijan przeciwko żydom. Dodany jest także nakaz, żeby wszystkie władze kościoła i państwa nieustannie obserwowały czy nawróceni i ochrzczeni żydzi nadal praktykują obrzędy swojej wcześniejszej wiary.

Kilka lat później papież Innocenty III ponawia i potwierdza te edykty Soboru Laterańskiego w następujący sposób:

DO KRÓLA FRANCJI ŻE MUSI ZNISZCZYĆ BEZCZELNOŚĆ ŻYDÓW MIESZKAJĄCYCH W JEGO KRÓLESTWIE

"Choć to może nie podobać się Panu, a jest raczej dla niego do zaakceptowania, żeby żydowskie rozproszenie trwało i służyło chrześcijańskim książętom *** oni bardzo obrażają w oczach Boga Boski Majestat, którzy preferują potomstwo tych którzy krzyżowali od tych, którzy są spadkobiercami Chrystusa. *** Dowiedzieliśmy się, że w królestwie Francji żydzi mają tak dużo wolności, że w ramach lichwy - przez którą nie tylko wymuszają odsetki, ale odsetki od odsetek, zdobywają kontrolę nad dobrami kościołów i posiadłościami chrześcijan.*** Ponadto choć zadekretowano to na Soborze Laterańskim, że nie pozwala się żydom posiadanie w ich domach chrześcijańskich służących, ani nauczycieli ich dzieci, ani w żadnym innym charakterze, oni nadal upierają się na zatrudnianiu chrześcijańskich służących i pielęgniarek, z którymi mogą popełniać obrzydliwości tego rodzaju, które zasługują raczej na karę z twojej strony, niż na wyjaśnienia z naszej. I znowu, choć ten sam sobór zadekretował, że pozwala się na zeznania chrześcijan przeciwko żydom, nawet kiedy chrześcijanie używają żydowskich świadków przeciwko chrześcijanom, i zadekretował, że w przypadku tego rodzaju każdy kto woli żydów od chrześcijan zostanie potępiony, ale do chwili obecnej rzeczy tak się mają w królestwie Francji, że świadectwo chrześcijan przeciwko żydom nie jest uważane za wiarygodne, podczas gdy pozwala się żydom zeznawać przeciwko chrześcijanom. I czasem kiedy ci którym żydzi pożyczili pieniądze na lichwę przedstawiają chrześcijańskich świadków na fakt spłacenia pożyczki, DOKUMENTOWI KTÓRY CHRZEŚCIJAŃSKI DŁUŻNIK ZOSTAWIŁ Z NIMI NIEDYSKRETNIE POPRZEZ ZANIEDBANIE WIERZY SIĘ BARDZIEJ NIŻ ŚWIADKOWI KTÓREGO SPROWADZAJĄ. Także w Wielki Piątek, w sprzeczności ze starym prawem, spacerują ulicami i na placach publicznych, i spotykają chrześcijan którzy zgodnie ze zwyczajem wszędzie udają się na adorację krzyża, i szydzą z nich i chcą odciągnąć ich od obowiązku adoracji. Ostrzegamy i napominamy Wasz Majestat w Panu (dodając darowanie Waszych grzechów), żeby wymusić na żydach odejście od ich zarozumiałstwa *** i dopilnować by zostali właściwie ukarani wszyscy ci bluźniercy, i żeby winowajców nie ułaskawiano!" (4)

(4) Migne, op.cit., CCXV, 501.

W 1567 roku papież Pius V unieważnił małą koncesję nadaną żydom przez Piusa IV, umożliwiającą im posiadanie nieruchomości do wartości 1.500 złotych dukatów. Nakazał żydom sprzedać chrześcijanom wszystkie swoje nieruchomości. Dwa lata później nakazał wypędzenie wszystkich żydów z państw papieskich:

"Na mocy obecnego prawa, nakazujemy żeby każdy żyd obu płci w naszych ziemskich dominiach i we wszystkich miastach, ziemiach, miejscach i majątkach im poddanych, opuścił całkowicie w terminie do trzech miesięcy od ukazania się tych praw. Zostaną pozbawieni wszystkich dóbr i będą prześladowani zgodnie z prawem. Staną się niewolnikami Kościoła Rzymskiego, i zobowiązani do służby. I kościół będzie miał takie samo prawo nad nimi jak inne dominia nad swoimi niewolnikami" (5)

(5) Bull. Rom. Pont., VII, 741.

W roku 1244, papież Innocenty IV również nakazał spalenie żydowskich ksiąg. Napominał króla Francji następującymi słowami:

"Nasz ukochany syn, kanclerz Paryża, i doktorzy, na oczach kleru i ludzi, publicznie spalił ogniem wspomniane księgi (Talmud) ze wszystkimi dodatkami. Prosimy i zaklinamy wasz niebiański majestat w Panu Jezusie, żeby, po rozpoczęciu godnego pochwały i pobożnego ścigania tych, którzy utrwalają te obrzydliwe ekscesy, kontynuować je w dalszym ciągu z całą surowością. I żebyś nakazał w całym królestwie palenie tych ksiąg ze wszystkimi ich glosariuszami, potępionych już przez doktorów. I stanowczo zakazać żydom posiadanie chrześcijan jako służących i pielęgniarki * * *" (6).

(6) Bull. Rom. Pont., IV, 509.

Papież Grzegorz IX wysłał następującą wiadomość do arcybiskupów niemieckich:

"Żydzi, którzy żyją wśród nas tylko dzięki naszemu miłosierdziu, nigdy nie powinni zapominać o ich jarzmie ciągłego niewolnictwa, który znoszą z własnej winy. Na Soborze w Toledo postanowiono, by żydzi obu płci i cały czas odróżniali się od innych sposobem ubierania. Dlatego nakazujemy żeby każdy z was całkowicie tłumił żydowskie ekscesy, żeby nie ośmielali się podnieść szyję spod jarzma niewoli hańbiąc Odkupiciela, zabronić im dyskusji w każdy sposób z chrześcijanami o sprawach związanych z ich wiarą i obrzędami. W tej sprawie wzywajcie do pomocy władze świeckie, nakładając na chrześcijan, którzy są w opozycji, odpowiednie kary kościelne * * *" (7).

(7) Bull. Rom. Pont., III, 497.

Papież Eugeniusz IV, w 1442, wydał następujący dekret:

"Dekretujemy i nakazujemy, że od teraz i po wszystkie czasy, chrześcijanie nie mogą jeść ani pić z żydami, ani dopuszczać ich do świąt, ani współżyć z nimi, ani kąpać się z nimi. Chrześcijanie nie pozwolą żydom na posiadanie obywatelskich honorów nad chrześcijanami, ani do sprawowania funkcji publicznych w państwie. Żydzi nie mogą być kupcami, poborcami podatkowymi, czy agentami w zakupie i sprzedaży produktów oraz dóbr chrześcijan, ani ich prokuratorami, rachmistrzami lub prawnikami w sprawach małżeńskich, ani położnymi; ani nie mogą mieć związków lub partnerstw z chrześcijanami. Żaden chrześcijanin nie może niczego zostawiać czy przekazywać żydom lub wspólnotom żydowskim w swojej ostatniej woli i testamentie. Żydom zakazuje się wznoszenie nowych synagog. Zobowiązuje się ich do zapłaty co roku dziesiątej części od swoich towarów i dzierżawy. Przeciwno nim mogą świadczyć chrześcijanie, ale świadectwo żydów wobec chrześcijan w żadnym wypadku nie ma żadnej wartości. Każdy żyd, niezależnie od płci i wieku, musi wszędzie nosić odróżniające się ubranie i znane symbole, poprzez które mogą odróżniać się od chrześcijan. Nie mogą żyć wśród chrześcijan, ale przy pewnej ulicy, oddzieleni od chrześcijan, poza którą nie mogą pod żadnym pozorem mieć domów" * * * (8).

(8) Bull. Rom. Pont., V, 67.

W 1555 roku, papież Paweł IV ponowił te restrykcje wobec żydów i dodał nowe. Nakazał żydom dokonywać rocznej opłaty na każdą synagogę, "nawet te które rozebrano", i powiedział: "żydzi mogą angażować się tylko w pracę jako zamiatacze ulic i zbieracze szmat, nie mogą być kupcami produktów czy rzeczy niezbędnych do wykorzystywania przez ludzi" (9). Za łamanie tych przepisów żydzi będą karani "jako buntownicy i przestępcy *laesae majestatis rei* (zdrada państwa), przetrzymywani jako wyjęci spod prawa przez wszystkie narody chrześcijańskie, na mocy wyroku naszych wikariuszy, deputowanych i magistratów * * *".

(9) Bull. Rom. Pont., VI, 499.

Obecne stanowisko Kościoła Rzymsko Katolickiego wobec żyda, jak również Mussoliniego, jest przedmiotem zainteresowania, gdyż Mussolini ożywił starą niemoc kościoła wobec żydów. Zakazana jest wszelka literatura żydowska i nie wolno tłumaczyć na włoski żadnej książki autorstwa zagranicznego żyda. Nie wolno wystawiać żadnej sztuki zagranicznego żyda. Żydom nie wolno występować w radio. Żydowski profesorowie zakazani są na włoskich uniwersytetach i ze szkół wycofano teksty 114 żydowskich autorów. Znowu nielegalne jest małżeństwo między żydami i chrześcijanami. Trzeci dziennik antysemitki, *Giornalissimo*, połączył siły z już istniejącym antyżydowskimi *Regime Fascista* i *Il Tevere*.

Półoficjalny organ watykański *L'Osservatore Romano*, 13 sierpnia 1938 roku, w artykule zatytułowanym "The Jews and the Vatican Council" [Żydzi i sobór watykański] (1870) pisze o środkach OCHRONNYCH kościoła co do żydów, a potem:

"Ale – żeby wyjaśnić nieporozumienia – ale nie po to żeby żydzi mieli możliwość nadużywania gościnności krajów chrześcijańskich. Wraz z tymi rozporządzeniami ochronnymi, istniały w tym zakresie restrykcyjne i zapobiegawcze dekryty. Władza świecka zgadzała się w tym z kościołem, ponieważ, jak mówi Delassus: "obu interesowało to, żeby zapobiec najazdy narodów przez element żydowski, a tym samym utratę kontroli nad społeczeństwem". Ale jeśli chrześcijanom nie wolno było zmuszać żydów do przyjmowania religii katolickiej, przeszkadzać im w synagogach, ich szabacie i świętach, żydom, z drugiej strony, zakazano piastowania urzędów publicznych, cywilnych lub wojskowych; i zakaz ten poszerzono nawet na dzieci konwertowanych żydów. Dekryty zapobiegawcze dotyczyły profesji, edukacji i stanowisk w biznesie" (10).

(10) por. *Il Messagero*, Rzym 17.08.1938; *La Gazzetta del Mezzogiorno*, Bari, 18.08.1938; *Corriere della Sera* i inne. Wszystkie mają taki sam nagłówek: "How the Popes Treated the Jews" [Jak papież traktowali żydów].

